

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2017/1938 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 25. oktobra 2017

o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom in o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 994/2010

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 194(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zemeljski plin (v nadaljnjem besedilu: plin) ostaja bistveni element oskrbe z energijo v Uniji. Velik delež tega plina se v Unijo uvaža iz tretjih držav.
- (2) Večja motnja v oskrbi s plinom lahko vpliva na vse države članice, Unijo in pogodbenice Pogodbe o ustanovitvi Energetske skupnosti, podpisane 25. oktobra 2005 v Atenah. Prav tako lahko resno škoduje gospodarstvu Unije in ima hude socialne posledice, zlasti za ranljive skupine odjemalcev.
- (3) Cilj te uredbe je zagotoviti, da so sprejeti vsi potrebni ukrepi za zagotovitev neprekinjene oskrbe s plinom po vsej Uniji, zlasti zaščitenih odjemalcev v primeru težkih podnebnih razmer ali motenj v oskrbi s plinom. Te cilje bi bilo treba doseči s stroškovno najučinkovitejšimi ukrepi in brez izkrivljanja trgov plina.

⁽¹⁾ UL C 487, 28.12.2016, str. 70.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. septembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. oktobra 2017.

- (4) Pravo Unije, zlasti Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, Uredba (ES) št. 713/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, Uredba (ES) št. 714/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, Uredba (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ ter Uredba (EU) št. 994/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾, je že imelo močan pozitiven vpliv na zanesljivost oskrbe s plinom v Uniji tako v smislu pripravljenosti kot v smislu ublažitve. Države članice so zdaj bolj pripravljene na spopadanje s krizo v oskrbi, odkar se od njih zahteva priprava načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere, ter so bolj zaščitene, ker morajo izpolnjevati številne obveznosti glede infrastrukturne zmogljivosti in oskrbe s plinom. Vendar so bila v poročilu Komisije o izvajanju Uredbe (EU) št. 994/2010 iz oktobra 2014 izpostavljena področja, na katerih bi izboljšave navedene uredbe nadalje okrepile zanesljivost oskrbe s plinom v Uniji.
- (5) V sporočilu Komisije z dne 16. oktobra 2014 o kratkoročni odpornosti evropskega sistema oskrbe s plinom so bili preučeni učinki delnih ali popolnih motenj oskrbe s plinom iz Rusije in bilo je ugotovljeno, da izključno nacionalni pristopi v primeru resnih motenj niso posebno učinkoviti zaradi svojega obsega, ki je že po definiciji omejen. Stresni test je pokazal, kako bi lahko s bolj sodelovalnim pristopom med državami članicami bistveno zmanjšali učinek zelo resnih motenj v najbolj ranljivih državah članicah.
- (6) Energetska varnost je eden od ciljev strategije za energetske unije, kot so določeni v sporočilu Komisije z dne 25. februarja 2015 o okvirni strategiji za trdno energetske unije s podnebno politiko, usmerjeno v prihodnost, v katerem sta tudi poudarjena načelo „energijska učinkovitost je na prvem mestu“ in potreba po celovitem izvajanju obstoječih pravnih aktov Unije s področja energetike. V sporočilu je poudarjeno dejstvo, da energetska unija temelji na solidarnosti, zapisani v členu 194 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), in zaupanju, ki sta nujna elementa energetske varnosti. Namen te uredbe je okrepiti solidarnost in zaupanje med državami članicami ter uvesti ukrepe, potrebne za doseganje navedenih ciljev. Komisija bi morala pri ocenjevanju načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere, ki so jih pripravile države članice, imeti tudi možnost, da države članice opozori na cilje energetske unije.
- (7) Neovirano delovanje notranjega trga plina je najboljše zagotovilo za zanesljivost oskrbe s plinom po vsej Uniji in zmanjšanje izpostavljenosti posameznih držav članic škodljivim učinkom motenj v oskrbi s plinom. Kadar je zanesljivost oskrbe s plinom države članice ogrožena, obstaja tveganje, da lahko ukrepi, ki jih je ta država članica pripravila enostransko, ogrozijo pravilno delovanje notranjega trga plina in škodujejo oskrbi odjemalcev s plinom v drugih državah članicah. Da bi lahko notranji trg plina deloval tudi v primeru nezadostne oskrbe, sta potrebni solidarnost in usklajenost kot odgovor na krize v oskrbi, tako pri preventivnih ukrepih kot pri odzivanju na dejanske motnje v oskrbi s plinom.
- (8) Resnično medsebojno povezan notranji energetski trg z več vstopnimi točkami in povratnimi tokovi je mogoče vzpostaviti samo s popolno medsebojno povezavo njegovih plinskih omrežij, izgradnjo terminalov za utekočinjen zemeljski plin (UZP) v južnih in vzhodnih regijah Unije, dokončanjem plinskega koridorja sever-jug in južnega plinskega koridorja ter z nadaljnjim razvojem domače proizvodnje. Zato je potreben pospešen razvoj medsebojnih povezav in projektov za diverzifikacijo oskrbe, kar je že na prednostnem seznamu evropske strategije za energetske varnost.
- (9) Regionalno sodelovanje omogoča učinkovitejše in cenejše ukrepe, vendar te možnosti doslej še niso bile v celoti izkoriščene. To ni povezano samo z boljšim usklajevanjem nacionalnih blažilnih ukrepov v izrednih razmerah, temveč tudi z nacionalnimi preventivnimi ukrepi, kot so nacionalna skladišča ali politike v zvezi z UZP, ki so lahko strateško pomembni v nekaterih regijah Unije.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL L 211, 14.8.2009, str. 55).

⁽²⁾ Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L 211, 14.8.2009, str. 94).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 713/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o ustanovitvi Agencije za sodelovanje energetskih regulatorjev (UL L 211, 14.8.2009, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 714/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do omrežja za čezmejne izmenjave električne energije in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1228/2003 (UL L 211, 14.8.2009, str. 15).

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1775/2005 (UL L 211, 14.8.2009, str. 36).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 994/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom in o razveljavitvi Direktive Sveta 2004/67/ES (UL L 295, 12.11.2010, str. 1).

- (10) V duhu solidarnosti bi moralo biti regionalno sodelovanje, ki vključuje javne organe in podjetja plinskega gospodarstva, vodilno načelo te uredbe za ublažitev ugotovljenih tveganj in optimizacijo koristi usklajenih ukrepov ter izvajanje stroškovno najučinkovitejših ukrepov za odjemalce v Uniji. Regionalno sodelovanje bi bilo treba postopoma dopolniti z močnejšo perspektivo Unije, ki bi omogočila dostop do vseh razpoložljivih zalog in orodij na celotnem notranjem trgu plina. Oceno na ravni Unije glede koridorjev za oskrbo v izrednih razmerah bi bilo treba vključiti v regionalno sodelovanje.
- (11) Z uporabo pristopa na podlagi tveganja pri ocenjevanju zanesljivosti oskrbe ter določanju preventivnih in blažilnih ukrepov je mogoče uskladiti prizadevanja ter tako bistveno povečati učinkovitost ukrepov in optimizirati vire. To velja zlasti za ukrepe, namenjene zagotavljanju stalne oskrbe zaščitenih odjemalcev v zelo zahtevnih pogojih, in za ukrepe za ublažitev vpliva izrednih razmer. S skupnim ocenjevanjem povezanih tveganj znotraj rizičnih skupin, ki je celovitejše in tudi natančnejše, se bodo države članice bolje pripravile na morebitne krize. Poleg tega usklajen in vnaprej dogovorjen pristop k zanesljivosti oskrbe v izrednih razmerah zagotavlja dosledno odzivanje in zmanjšuje tveganje negativnih učinkov prelivanja, ki bi jih izključno nacionalni ukrepi lahko imeli v sosednjih državah članicah.
- (12) Za namen pristopa na podlagi tveganja bi bilo treba pri opredelitvi rizičnih skupin upoštevati velika čezmejna tveganja za zanesljivost oskrbe s plinom v Uniji. Takšna tveganja so bila opredeljena v sporočilu Komisije z dne 16. oktobra 2014 o kratkoročni odpornosti evropskega sistema oskrbe s plinom in ocene, vključene v zadnji desetletni načrt za razvoj omrežja, ki ga je pripravila Evropska mreža operaterjev prenosnih sistemov za zemeljski plin (ENTSO-G). Za natančnejšo in bolj ciljno usmerjeno oceno bi bilo treba v tej uredbi pri določanju rizičnih skupin upoštevati glavne vire in poti oskrbe s plinom.
- (13) Za zagotovitev prispevka k skupnim in nacionalnim ocenam tveganja bi moral ENTSO-G v posvetovanju s koordinacijsko skupino za plin (KSP) in Evropsko mrežo operaterjev prenosnih sistemov za električno energijo (ENTSO-E) po vsej Uniji izvesti simulacijo scenarijev motenj v oskrbi s plinom in infrastrukturi. Tako simulacija bi bilo treba ponoviti najmanj vsaki dve leti. Da bi okrepili regionalno sodelovanje z zagotavljanjem informacij o pretoku plina ter tehničnega in operativnega strokovnega znanja, bi bilo treba v izvajanje simulacij vključiti sistem regionalnega sodelovanja na področju plina, ki ga je oblikoval ENTSO-G in ga sestavljajo stalne strokovne skupine. ENTSO-G bi moral zagotoviti ustrezno raven preglednosti in dostop do predpostavk za modeliranje, uporabljenih v njegovih scenarijih.
- (14) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo, da z delegiranim aktom posodablja sestavo rizičnih skupin na podlagi razvoja velikih čezmejnih tveganj za zanesljivost oskrbe s plinom v Uniji in njenega vpliva na države članice ob upoštevanju rezultata simulacije, izvedene po vsej Uniji, in razprave v KSP.
- (15) Da bi bilo regionalno sodelovanje dejansko izvedljivo, bi se morale države članice znotraj vsake rizične skupine dogovoriti o mehanizmu sodelovanja. Tak mehanizem bi bilo treba oblikovati dovolj zgodaj, da se lahko izvede skupna ocena tveganja, obravnavajo ustrezni in učinkoviti čezmejni ukrepi, za katere bo potrebno soglasje vsake zadevne države članice, in sprejme dogovor o njih ter da se ti ukrepi po posvetovanju s Komisijo nato vključijo v tista poglavja v načrtih preventivnih ukrepov in načrtih za izredne razmere, ki se nanašajo na regije. Države članice se lahko same dogovorijo o mehanizmu sodelovanja, ki je najprimernejši za posamezno rizično skupino. Moralo bi biti mogoče, da ima Komisija podporno vlogo v celotnem procesu in izmenjuje najboljše prakse za urejevanje regionalnega sodelovanja, kot je na primer usklajevalna vloga po načelu rotacije v rizičnih skupinah za pripravo različnih dokumentov ali ustanovitev namenskih organov. Če se dogovor o mehanizmu sodelovanja ne doseže, bi morala Komisija predlagati ustrezne mehanizme sodelovanja za določeno rizično skupino.
- (16) Pristojni organi bi morali ob izvedbi skupne ocene tveganja oceniti vse relevantne dejavnike tveganja, ki bi lahko privedli do uresničitve velikega čezmejnega tveganja, za katerega je bila rizična skupina oblikovana, vključno z motnjami v oskrbi s plinom s strani posameznega največjega dobavitelja. Na te dejavnike tveganja bi se bilo treba odzvati z ustreznimi čezmejnimi ukrepi, o katerih se dogovorijo pristojni organi zadevnih držav članic. Čezmejne ukrepe bi bilo treba vključiti v tista poglavja v načrtih preventivnih ukrepov in načrtih za izredne razmere, ki se nanašajo na regije. Poleg tega bi morali pristojni organi izvesti celovito nacionalno oceno tveganja in oceniti naravna, tehnološka, poslovna, finančna, socialna, politična in tržna ter vsa druga relevantna tveganja.

Za vsa tveganja bi bilo treba sprejeti učinkovite, sorazmerne in nediskriminatorne ukrepe, ki se pripravijo v okviru načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere. Rezultati skupnih in nacionalnih ocen tveganja bi morali biti upoštevani tudi v ocenah vseh nevarnosti, določenih v členu 6 Sklepa št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, in v celoti upoštevani v nacionalnih ocenah tveganja.

- (17) Za zagotovitev največje pripravljenosti, s katero bi preprečili motnje v oskrbi s plinom in ublažili njihove učinke, če bi do motenj vseeno prišlo, bi morali pristojni organi posamezne rizične skupine po posvetovanju z deležniki pripraviti načrte preventivnih ukrepov in načrte za izredne razmere, v katerih bodo tudi poglavja, ki se nanašajo na regije. Morali bi biti zasnovani tako, da bi pri obravnavi nacionalnih tveganj v celoti izkoristili možnosti, ki jih nudi regionalno sodelovanje. Načrti bi morali biti tehnični in operativni, njihova funkcija pa naj bi bila preprečevanje pojava ali stopnjevanja izrednih razmer ali ublažitev njihovih učinkov. Načrti bi morali upoštevati zanesljivost elektroenergetskih sistemov in biti skladni z instrumenti energetske unije za strateško načrtovanje in poročanje.
- (18) Pri pripravi in izvajanju načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere bi morali pristojni organi vedno upoštevati varno delovanje plinskega sistema na regionalni in nacionalni ravni. V teh načrtih bi morali obravnavati in določiti tehnične omejitve, ki vplivajo na delovanje omrežja, vključno s tehničnimi in varnostnimi razlogi za zmanjšanje pretokov v primeru izrednih razmer.
- (19) Komisija bi morala pri ocenjevanju načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere ustrezno upoštevati stališče KSP ter predlagati pregled teh načrtov, zlasti če načrti neučinkovito obravnavajo tveganja, ugotovljena v oceni tveganja, če izkrivljajo konkurenco ali ovirajo delovanje notranjega energetskega trga, če ogrožajo zanesljivost oskrbe drugih držav članic s plinom ali če niso v skladu z določbami te uredbe ali drugimi določbami prava Unije. Pristojni organ države članice bi moral upoštevati priporočila Komisije. Kadar Komisija na podlagi končnega stališča pristojnega organa ugotovi, da bi zadevni ukrep ogrozil zanesljivost oskrbe druge države članice ali Unije s plinom, bi morala nadaljevati dialog z zadevno državo članico, da bi slednja soglašala s spremembo ali umikom ukrepa.
- (20) Načrte preventivnih ukrepov in načrte za izredne razmere bi bilo treba redno posodabljeni in objavljati. Za zagotovitev, da so načrti za izredne razmere vedno posodobljeni in učinkoviti, bi morale države članice izvesti vsaj eno preverjanje med posodobitvami načrtov s simulacijo scenarijev z visokim in srednjim učinkom ter odzivom v realnem času. Pristojni organi bi morali rezultate testov predložiti KSP.
- (21) Obvezne celovite predloge, vključno z vsemi tveganji, ki morajo biti zajeta v oceni tveganja, ter vsemi elementi načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere, so potrebne za lažjo oceno tveganja in pripravo načrtov ter njihove ocene, ki jo izvede Komisija.
- (22) Za lažjo komunikacijo med državami članicami in Komisijo bi bilo treba ocene tveganj, načrte preventivnih ukrepov, načrte za izredne razmere ter vse ostale dokumente in izmenjavo informacij iz te uredbe priglasiti z uporabo varnega in standardiziranega elektronskega sistema obveščanja.
- (23) Nekateri odjemalci, vključno z gospodinjstvi in odjemalci, ki zagotavljajo osnovne socialne storitve, so posebej ranljivi in lahko potrebujejo zaščito pred negativnimi učinki motenj v oskrbi s plinom. Opredelitev takih zaščiteneh odjemalcev ne bi smela biti v nasprotju s solidarnostnimi mehanizmi Unije.
- (24) Ustrezno je, da se odjemalci, ki so zaščiteni v skladu s solidarnostnim mehanizmom, podrobneje opredelijo. To narekuje obveznost držav članic glede zagotavljanja solidarnostne pomoči v ekstremnih okoliščinah in za temeljne potrebe. Opredelitev solidarnostno zaščiteneh odjemalcev bi zato morala biti omejena na gospodinjstva, obenem pa bi v posebnih razmerah še vedno lahko vključevala nekatere osnovne socialne službe in sisteme za daljinsko ogrevanje. Skladno s tem okvirom lahko države članice kot solidarnostno zaščitene odjemalce torej obravnavajo službe zdravstvenega varstva in osnovnega socialnega varstva ter službe za nujno pomoč in varnostne službe, tudi kadar jih izvaja javna uprava.

⁽¹⁾ Sklep št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite (UL L 347, 20.12.2013, str. 924).

- (25) Odgovornost za zanesljivost oskrbe s plinom bi si morali deliti – v okviru svojih pristojnosti – podjetja plinskega gospodarstva, države članice, ki delujejo prek svojih pristojnih organov, in Komisija. Taka deljena odgovornost zahteva zelo tesno sodelovanje med temi stranmi. Vendar imajo lahko tudi odjemalci, ki plin uporabljajo za proizvodnjo električne energije ali v industrijske namene, pomembno vlogo pri zanesljivosti oskrbe s plinom, saj se na krizo lahko odzivajo z ukrepi na strani povpraševanja, na primer s pogodbami, ki jih je mogoče prekiniti, in zamenjavo vrste goriva, kar neposredno vpliva na ravnotežje med oskrbo in povpraševanjem. Poleg tega bi lahko v nekaterih primerih za bistveno veljala zanesljivost oskrbe s plinom nekaterih odjemalcev, ki uporabljajo plin za proizvodnjo električne energije. V izrednih razmerah bi države članice morale imeti možnost, da pod določenimi pogoji dajo oskrbi teh odjemalcev s plinom prednost pred oskrbo zaščitene odjemalcev s plinom. V izjemnih okoliščinah se lahko prednostna oskrba plina nekaterih takšnih odjemalcev pred zaščitene odjemalci tudi nadaljuje v državi članici, ki zagotavlja solidarnostno pomoč, da bi preprečili veliko škodo v delovanju sistema električne energije ali plina v tej državi članici. Sprejetje takega posebnega ukrepa ne bi smelo posegati v Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/89/ES⁽¹⁾.
- (26) Pristojni organi bi morali pri izvajanju nalog iz te uredbe tesno sodelovati z drugimi zadevnimi nacionalnimi organi, zlasti z nacionalnimi regulativnimi organi.
- (27) Infrastrukturni standard bi moral države članice zavezovati k vzdrževanju minimalne ravni infrastrukture, s katerim bi bila zagotovljena določena stopnja redundance v sistemu v primeru motenj v posamezni največji plinski infrastrukturi. Ker gre pri analizi, opravljeni na podlagi formule $N - 1$, za pristop, ki temelji zgolj na zmogljivosti, bi bilo treba formulo $N - 1$ dopolniti s podrobno analizo, ki zajema tudi pretok plina.
- (28) V skladu z Uredbo (EU) št. 994/2010 morajo operaterji prenosnih sistemov omogočiti stalno fizično dvosmerno zmogljivost na vseh čezmejnih medsebojnih povezavah, razen če je odobreno izvzetje od te obveznosti. Cilj tega je zagotoviti, da se ob načrtovanju nove medsebojne povezave vedno upoštevajo morebitne koristi stalne dvosmerne zmogljivosti. Vendar se dvosmerna zmogljivost lahko uporabi za oskrbo s plinom sosednjih držav članic in drugih vzdolž koridorja oskrbe s plinom. Koristi omogočanja stalne fizične dvosmerne zmogljivosti za zanesljivost oskrbe s plinom je treba obravnavati s širšega vidika v duhu solidarnosti in okrepljenega sodelovanja. Pri razmisleku o tem, ali izvajati dvosmerno zmogljivost, bi bilo treba opraviti celovito analizo stroškov in koristi, pri kateri bi upoštevali celoten transportni koridor. Od zadevnih pristojnih organov bi bilo treba zahtevati, da na podlagi rezultatov skupnih ocen tveganja ponovno preučijo izvzetje, odobrena v skladu z Uredbo (EU) št. 994/2010. Glavni cilj bi morala biti vse večja dvosmerna zmogljivost in zmanjšanje prihodnjih čezmejnih projektov enosmerne zmogljivosti na minimum.
- (29) Zmogljivost na povezovalni točki v smeri države članice lahko tekmuje z zmogljivostjo na izstopni točki iz plinskega omrežja v skladišče za plin. Zato bi lahko prišlo do situacije, ko zagotovljena rezervacija izstopne zmogljivosti v skladišče zmanjša tehnično razpoložljivo zmogljivost, ki se dodeli na povezovalni točki. Da bi zagotovili visoko raven energetske varnosti v izrednih razmerah, bi bilo treba v tej uredbi določiti jasno pravilo glede prednosti. Vsaka rezervirana zmogljivost na povezovalnih točkah bi morala imeti prednost pred konkurenčno zmogljivostjo na izstopni točki v skladišče, kar bi operaterju prenosnega sistema omogočilo, da dodeli največjo tehnično zmogljivost na povezovalni točki, da bi zagotovili večji pretok plina v sosednjo državo članico, ki je razglasila izredne razmere. Posledica tega je lahko, da se pritok plina v skladišče ne more opraviti ali se opravi le v zmanjšanih količinah, čeprav je bil predhodno rezerviran. Da bi nadomestili nastalo finančno škodo, bi bilo treba v tej uredbi določiti pravično nadomestilo, ki bi se neposredno in takoj uporabilo med prizadetimi uporabniki sistema. Zadevni operaterji prenosnih sistemov bi morali sodelovati v skladu z zadevnimi pravnimi akti, da bi se uporabilo navedeno pravilo glede prednosti.
- (30) V Direktivi Sveta 2008/114/ES⁽²⁾ je določen postopek za izboljšanje varnosti določenih evropskih kritičnih infrastruktur v Uniji, vključno z nekaterimi plinskimi infrastrukturami. Direktiva 2008/114/ES skupaj s to uredbo prispeva k oblikovanju celovitega pristopa k energetske varnosti v Uniji.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/89/ES z dne 18. januarja 2006 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe z električno energijo in naložb v infrastrukturo (UL L 33, 4.2.2006, str. 22).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2008/114/ES dne 8. decembra 2008 o ugotavljanju in določanju evropske kritične infrastrukture ter o oceni potrebe za izboljšanje njene zaščite (UL L 345, 23.12.2008, str. 75).

- (31) Ta uredba določa standarde zanesljivosti oskrbe, ki so dovolj harmonizirani in zajemajo vsaj razmere, kakršne so bile januarja 2009, ko je bila motena oskrba s plinom iz Rusije. Ti standardi upoštevajo razlike med državami članicami, obveznosti javnih služb in ukrepe za zaščito odjemalcev iz člena 3 Direktive 2009/73/ES. Za zagotovitev potrebne pravne varnosti bi morali biti standardi zanesljivosti oskrbe stabilni in jasno opredeljeni ter ne bi smeli nerazumno in nesorazmerno obremenjevati podjetij plinskega gospodarstva. Prav tako bi morali podjetjem plinskega gospodarstva v Uniji zagotavljati enakost pri dostopu do nacionalnih odjemalcev. Države članice bi morale uvesti učinkovite in sorazmerne ukrepe za zagotovitev, da bodo podjetja plinskega gospodarstva izpolnjevala tak standard, kar bi po potrebi vključevalo tudi možnost nalaganja kazni dobaviteljem.
- (32) Treba bi bilo natančno opredeliti vloge in odgovornosti vseh podjetij plinskega gospodarstva in pristojnih organov, da se ohrani pravilno delovanje notranjega trga plina, zlasti v primeru motenj v oskrbi in v krizah. Take vloge in odgovornosti bi bilo treba določiti tako, da se zagotovi spoštovanje trisopenjskega pristopa, ki bi najprej vključeval zadevna podjetja plinskega gospodarstva in industrijo, nato države članice na nacionalni ali regionalni ravni, potem pa Unijo. Ta uredba bi morala podjetjem plinskega gospodarstva in odjemalcem omogočiti, da se lahko pri spopadanju z motnjami kar najdlje zanesejo na tržne mehanizme. Vendar bi morali biti v njej določeni tudi mehanizmi, ki se lahko uporabijo, ko se trgi sami niso več sposobni učinkovito odzivati na motnje v oskrbi s plinom.
- (33) V primeru motenj v oskrbi s plinom bi bilo treba akterjem na trgu dati dovolj priložnosti, da se na razmere odzovejo s tržnimi ukrepi. Kadar so tržni ukrepi izčrpani in še vedno ne zadostujejo, bi morali države članice in njihovi pristojni organi sprejeti ukrepe, da odpravijo ali ublažijo učinke motenj v oskrbi s plinom.
- (34) Kadar države članice nameravajo uvesti netržne ukrepe, bi morale ob uvedbi takih ukrepov zagotoviti tudi opis njihovega gospodarskega učinka. To zagotavlja, da imajo odjemalci potrebne informacije o stroških takih ukrepov in da so ukrepi pregledni, zlasti glede njihovega vpliva na ceno plina.
- (35) Komisija bi morala biti pooblaščenca, da zagotovi, da novi preventivni netržni ukrepi ne ogrožajo zanesljivosti oskrbe s plinom drugih držav članic ali Unije. Glede na to, da so ti ukrepi lahko posebno škodljivi za zanesljivost oskrbe s plinom, je primerno, da začnejo veljati šele po tem, ko jih odobri Komisija ali so bili spremenjeni v skladu z odločitvijo Komisije.
- (36) Ukrepi na strani povpraševanja, kot je zamenjava vrste goriva ali zmanjšanje oskrbe velikih industrijskih odjemalcev s plinom na ekonomsko učinkovit način, imajo lahko pomembno vlogo pri zagotavljanju zanesljivosti oskrbe s plinom, če jih je mogoče hitro uporabiti in znatno zmanjšati povpraševanje v odziv na motnje v oskrbi s plinom. Več bi bilo treba storiti za spodbujanje učinkovite rabe energije, zlasti kadar so potrebni ukrepi na strani povpraševanja. Treba bi bilo upoštevati okoljski vpliv vseh predlaganih ukrepov na strani povpraševanja in ponudbe, pri čemer bi bilo treba, kolikor je to mogoče, dati prednost ukrepom, ki najmanj vplivajo na okolje. Hkrati bi bilo treba upoštevati vidike zanesljivosti oskrbe s plinom in konkurenčnosti.
- (37) Treba je zagotoviti predvidljivost ukrepov, ki jih je treba sprejeti v primeru izrednih razmer, s čimer bi vsi udeleženci na trgu imeli dovolj priložnosti, da se odzovejo in pripravijo na take okoliščine. Praviloma bi morali pristojni organi delovati v skladu s svojim načrtom za izredne razmere. V ustrezno utemeljenih izjemnih okoliščinah pa bi jim bilo treba dovoliti, da sprejmejo ukrepe, ki odstopajo od teh načrtov. Prav tako je pomembno, da se izredne razmere razglasijo na čim bolj pregleden in predvidljiv način. Informacije o stanju izravnave prenosnega sistema (splošno stanje prenosnega omrežja), okvir katerega je določen v Uredbi Komisije (EU) št. 312/2014⁽¹⁾, imajo lahko pri tem pomembno vlogo. Te informacije bi morale biti na voljo v realnem času pristojnim organom in nacionalnim regulativnim organom, kadar niso pristojni organi.
- (38) Kot je razvidno iz rezultatov izvedbe stresnega testa iz oktobra 2014, je solidarnostna pomoč pogoj za zanesljivost oskrbe s plinom v Uniji. Učinke enakomerneje porazdeli in zmanjša skupne posledice resnih motenj. Solidarnostni mehanizem je zasnovan za obvladovanje skrajnih razmer, v katerih je oskrba solidarnostno

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 312/2014 z dne 26. marca 2014 o vzpostavitvi kodeksa omrežja za izravnavo odstopanj za plin v prenosnih omrežjih (UL L 91, 27.3.2014, str. 15).

zaščitene odjemalcev kot temeljna potreba in nujna prednostna naloga v državi članici ogrožena. Solidarnostna pomoč zagotavlja sodelovanje z bolj ranljivimi državami članicami. Hkrati pa je solidarnostna pomoč zadnje sredstvo, ki se uporabi le v izrednih razmerah in le pod strogimi pogoji. Če država članica razglasi izredne razmere, bi bilo zato treba vzpostavljati zanesljivost oskrbe s plinom izvajati postopno in sorazmerno. Država članica, ki je razglasila izredne razmere, bi za zagotovitev oskrbe svojih solidarnostno zaščitene odjemalcev s plinom kot prvo zlasti morala izvesti vse ukrepe v izrednih razmerah iz svojega načrta za izredne razmere. Hkrati bi morale vse države članice, ki so uvedle višji standard oskrbe, tega spet začasno znižati na normalen standard oskrbe, da bi povečale likvidnost trga plina, če država članica, ki razglasi izredne razmere, sporoči, da je potrebno čezmejno ukrepanje. Če s tema nizoma ukrepov ni mogoče zagotoviti potrebne oskrbe, bi morale neposredno povezane države članice na prošnjo države članice, ki je razglasila izredne razmere, sprejeti solidarnostne ukrepe za zagotovitev oskrbe solidarnostno zaščitene odjemalcev s plinom v navedeni državi članici. Takšni solidarnostni ukrepi bi morali zagotavljati, da se oskrba s plinom za odjemalce, ki niso solidarnostno zaščiteni odjemalci na ozemlju države članice, ki zagotavlja solidarnostno pomoč, zmanjša ali se ne nadaljuje, da bi tako sprostili količine plina v potrebnem obsegu in za toliko časa, da bi bila oskrba s plinom za solidarnostno zaščiteni odjemalce v državi članici, ki je zaprosila za solidarnostno pomoč, zadostna. Nobena določba te uredbe se ne bi smela razumeti, kot da od države članice zahteva ali ji omogoča, da opravlja naloge javnega organa v drugi državi članici.

- (39) Solidarnostne ukrepe bi bilo treba kot zadnje sredstvo uporabiti tudi, kadar je država članica povezana z drugo državo članico prek tretje države, razen če so pretoki prek tretje države omejeni, in kadar obstaja dogovor zadevnih držav članic, ki bi morale po potrebi vključiti tretjo državo, prek katere sta povezani.
- (40) Kadar se solidarnostni ukrepi uporabijo kot zadnje sredstvo, bi morale – kadar mora država članica tako ravnati zaradi izpolnjevanja solidarnostnih obveznosti ter zato, da bi se izognili diskriminatorni obravnavi – zmanjšanje ali prekinitev oskrbe s plinom v državi članici, ki zagotavlja solidarnostno pomoč, veljati za vse odjemalce, ki niso solidarnostno zaščiteni odjemalci, ne glede na to, ali prejemajo plin neposredno ali prek solidarnostno zaščitene sistemov za daljinsko ogrevanje v obliki toplote. Enako bi bilo treba zagotoviti v obratno smer pri odjemalcih, ki niso solidarnostno zaščiteni odjemalci v državi članici, ki prejema plin iz solidarnostnega mehanizma.
- (41) Kadar se solidarnostni ukrepi uporabijo kot zadnje sredstvo, je primerneje, da se poraba plina v državi članici, ki zagotavlja solidarnostno pomoč, najprej zmanjša prostovoljno s tržnimi ukrepi, kot so prostovoljni ukrepi na strani povpraševanja ali obratne dražbe, ko nekateri odjemalci, kot so industrijski odjemalci, operaterju prenosnega sistema ali drugemu pristojnemu organu sporočijo ceno, pri kateri bi zmanjšali ali ustavili svojo porabo plina. Če se izkaže, da tržni ukrepi ne zadostujejo za odpravo primanjkljaja v potrebni oskrbi s plinom in ob upoštevanju pomembnosti solidarnostne pomoči kot zadnjega sredstva, bi morala država članica, ki zagotavlja solidarnostno pomoč, imeti možnost, da kot drugi korak uporabi netržne ukrepe, vključno z omejevanjem oskrbe nekaterih skupin odjemalcev, da bi izpolnila svoje obveznosti glede solidarnostne pomoči.
- (42) Solidarnostne ukrepe kot zadnje sredstvo bi bilo treba izvajati na podlagi nadomestila. Država članica, ki prejme solidarnostno pomoč, bi morala državi članici, ki zagotovi solidarnostno pomoč, takoj plačati pravično nadomestilo, med drugim tudi za plin, dobavljen na njeno ozemlje, ter vse druge ustrezne in razumne stroške, ki nastanejo pri zagotavljanju solidarnostne pomoči. Solidarnostni ukrepi kot zadnje sredstvo bi zato morali biti vezani na pogoj, da se država članica, ki zaprosi za solidarnostno pomoč, zaveže, da bo plačala tako pravično in takojšnje nadomestilo. Ta uredba ne harmonizira vseh vidikov pravičnega nadomestila. Zadevne države članice bi morale sprejeti potrebne ukrepe – zlasti tehnične, pravne in finančne dogovore –, ki med njimi urejajo izvajanje določb o takojšnjem in pravičnem nadomestilu.
- (43) Države članice pri uporabi solidarnostnih ukrepov v skladu z določbami te uredbe izvajajo pravo Unije, zato morajo spoštovati temeljne pravice, zagotovljene z njim. Zaradi takšnih ukrepov se lahko zgodi, da mora država članica plačati nadomestilo tistim, ki so jih njeni ukrepi prizadeli. Države članice bi zato morale zagotoviti obstoj nacionalnih predpisov o nadomestilih, ki so skladni s pravom Unije, zlasti s temeljnimi pravicami. Poleg tega bi bilo treba zagotoviti, da država članica, ki prejme solidarnostno pomoč, v končni fazi prevzame vse razumne stroške, nastale zaradi navedene obveznosti, ki obvezuje državo članico, ki zagotavlja solidarnostno pomoč, da plača nadomestilo in nadaljnje razumne stroške, ki nastanejo zaradi plačila nadomestila v skladu z navedenimi nacionalnimi predpisi o nadomestilih.

- (44) Ker bi lahko več držav članic zagotovilo solidarnostno pomoč državi članici, ki zanjo zaprosi, bi bilo treba vzpostaviti mehanizem za delitev bremena. V okviru tega mehanizma bi morala država članica, ki zaprosi za solidarnostno pomoč, po posvetovanju z vsemi zadevnimi državami članicami poiskati najugodnejšo ponudbo, in sicer na podlagi stroškov, hitrosti dobave, zanesljivosti in diverzifikacije oskrbe s plinom iz različnih držav članic. Države članice bi morale takšne ponudbe dati na podlagi prostovoljnih ukrepov na strani povpraševanja v čim večji meri in za čim več časa, preden uporabijo netržne ukrepe.
- (45) Ta uredba prvič uvaja tak solidarnostni mehanizem med državami članicami kot instrument za ublažitev učinkov hudih izrednih razmer znotraj Unije in tudi kot mehanizem za delitev bremena. Zato bi morala Komisija pregledati mehanizem za delitev bremena ter solidarnostni mehanizem na splošno, in sicer z vidika prihodnjih izkušenj z njunim delovanjem, in po potrebi predlagati spremembe.
- (46) Države članice bi morale sprejeti potrebne ukrepe za izvajanje določb v zvezi s solidarnostnim mehanizmom, pri čemer bi morale zadevne države članice skleniti tudi tehnične, pravne in finančne dogovore. Države članice bi morale v svojih načrtih za izredne razmere opisati podrobnosti teh dogovorov. Komisija bi morala pripraviti pravno nezavezujoče smernice glede ključnih elementov, ki bi jih bilo treba vključiti v take dogovore.
- (47) Dokler lahko država članica svoje solidarnostno zaščitene odjemalce oskrbuje s plinom iz lastne proizvodnje in ji torej ni treba zaprositi za solidarnostno pomoč, bi morala biti izvzeta iz obveznosti za sklepanje tehničnih, pravnih in finančnih dogovorov z drugimi državami članicami za namene prejemanja solidarnostne pomoči. To ne bi smelo posegati v obveznost zadevne države članice glede zagotavljanja solidarnostne pomoči drugim državam članicam.
- (48) Uvesti bi bilo treba zaščitni ukrep za primer, da bi Unija imela stroške zaradi odgovornosti – razen za nezakonita dejanja ali nezakonito ravnanje v skladu z drugim odstavkom člena 340 PDEU – v zvezi z ukrepi, ki jih morajo države članice sprejeti v skladu z določbami te uredbe glede solidarnostnega mehanizma. V takšnih primerih je ustrezno, da država članica, ki prejme solidarnostno pomoč, povrne stroške Unije.
- (49) Solidarnost bi morala biti po potrebi izražena tudi v obliki pomoči civilne zaščite, ki jo zagotavljajo Unija in njene države članice. Tako pomoč bi bilo treba olajšati in usklajevati z mehanizmom Unije na področju civilne zaščite, vzpostavljenim s Sklepom št. 1313/2013/EU, katerega cilj je okrepiti sodelovanje med Unijo in državami članicami ter olajšati usklajevanje na področju civilne zaščite, da bi se izboljšala učinkovitost sistemov za preprečevanje naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek, ter za pripravljenost in odziv nanje.
- (50) Za oceno zanesljivosti oskrbe s plinom v državi članici, v delu Unije ali v celotni Uniji je nujno potreben dostop do relevantnih informacij. Zlasti države članice in Komisija potrebujejo reden dostop do informacij podjetij plinskega gospodarstva v zvezi z glavnimi parametri oskrbe s plinom, vključno z natančnimi meritvami razpoložljivih shranjenih rezerv, kot temeljnim prispevkom pri oblikovanju politik za zanesljivost oskrbe s plinom. Iz utemeljenih razlogov bi bilo treba ne glede na to, ali so bile razglašene izredne razmere ali ne, omogočiti tudi dostop do dodatnih informacij, potrebnih za oceno splošnega stanja oskrbe s plinom. Te dodatne informacije so običajno informacije o prevzemu plina, ki niso povezane s ceno, kot so najmanjše in največje količine plina, prevzemna mesta ali pogoji za prekinitev oskrbe s plinom.
- (51) Učinkovit in ciljno usmerjen mehanizem za dostop držav članic in Komisije do ključnih pogodb o dobavi plina bi moral omogočiti celovito oceno relevantnih tveganj, ki lahko povzročijo motnje v oskrbi s plinom ali ovirajo potrebne blažilne ukrepe, če bi do krize vseeno prišlo. V okviru tega mehanizma bi bilo treba nekatere ključne pogodbe o dobavi plina samodejno priglasiti pristojnim organom najbolj prizadetih držav članic, in sicer ne glede na to, ali plin izvira iz Unije ali iz držav zunaj nje. Nove pogodbe ali spremembe bi bilo treba priglasiti takoj po njihovi sklenitvi. Da bi zagotovili preglednost in zanesljivost, bi bilo treba priglasiti tudi obstoječe pogodbe. Obveznost priglasitve bi morala veljati tudi za vse trgovinske sporazume, ki so pomembni za izvajanje pogodbe o dobavi plina, vključno z ustreznimi sporazumi, ki se lahko nanašajo na infrastrukturo, skladiščenje in vse druge vidike, pomembne za zanesljivost oskrbe s plinom.
- (52) Vsaka obveznost samodejne priglasitve pogodbe pristojnemu organu mora biti sorazmerna. Uporaba te obveznosti za pogodbe med dobaviteljem in kupcem, ki zajemajo vsaj 28 % letne porabe plina na nacionalnem trgu, vzpostavlja pravo ravnotežje v smislu upravne učinkovitosti in preglednosti ter določa jasne obveznosti za udeležence na trgu. Za namene zanesljivosti oskrbe s plinom bi pristojni organ moral pogodbo oceniti, rezultate ocene pa predložiti Komisiji. Če pristojni organ ni prepričan, ali pogodba ogroža zanesljivost oskrbe s plinom

v državi članici ali regiji, bi moral to pogodbo priglasiti Komisiji. To ne pomeni, da druge pogodbe o dobavi plina niso pomembne za zanesljivost oskrbe s plinom. Kadar pristojni organ najbolj prizadete države članice ali Komisija meni, da bi lahko pogodba o dobavi plina, za katero ne velja obveznost samodejne priglasitve iz te uredbe, zaradi svojih posebnosti, skupine odjemalcev ali zaradi pomena za zanesljivost oskrbe s plinom ogrozila zanesljivost oskrbe države članice, regije ali Unije s plinom, bi moral pristojni organ ali Komisija imeti možnost, da zahteva predložitev te pogodbe, da bi ocenila njen vpliv na zanesljivost oskrbe s plinom. To bi na primer lahko zahtevali v primeru sprememb v vzorcu oskrbe s plinom zadevnega kupca ali kupcev v državi članici, ki ne bi bile pričakovane v primeru normalnega delovanja trgov, če bi te spremembe lahko vplivale na oskrbo s plinom v Uniji ali njenih delih. Takšen mehanizem bo zagotovil dostop do drugih ključnih pogodb o dobavi plina, pomembnih za zanesljivost oskrbe. Takšno zahtevo bi bilo treba utemeljiti in ob tem upoštevati, da je treba čim bolj omejiti upravno breme tega ukrepa.

- (53) Komisija lahko predlaga, da države članice spremenijo ocene tveganja ter preventivne načrte ukrepov in načrte za izredne razmere, tako da upoštevajo informacije, pridobljene iz pogodb. Določbe te uredbe ne bi smele posegati v pravico Komisije, da začne postopek za ugotavljanje kršitev v skladu s členom 258 PDEU in izvršuje pravila o konkurenci, vključno s pravili o državni pomoči.
- (54) Vse pogodbe ali pogodbene informacije, prejete znotraj tega okvira, vključno z ocenami pristojnega organa ali Komisije, bi morale ostati zaupne, zlasti zato, da se zavarujejo poslovno občutljive informacije in celovitost ter pravilno delovanje sistema izmenjave informacij. Takšna zaupnost je lahko pomembna tudi za javno varnost glede na to, kako pomembna je lahko osnovna dobrina, kot je plin, za države članice. Poleg tega bodo smiselne in celovite ocene pristojnih organov ali Komisije vsebovale zlasti informacije v zvezi z javno varnostjo, poslovne informacije ali sklicevanje nanje. Zato je potrebno zagotoviti zaupnost ocene. Enako pomembno je tudi, da za tiste, ki prejmejo zaupne informacije v skladu s to uredbo, velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti. Komisija, pristojni organi in nacionalni regulativni organi, telesa ali osebe, ki prejmejo zaupne informacije v skladu s to uredbo, bi morali zagotoviti zaupnost informacij, ki jih prejmejo.
- (55) Vzpostaviti bi bilo treba sorazmeren sistem za krizno upravljanje in izmenjavo informacij, ki bi temeljil na treh stopnjah krize: zgodnje opozarjanje, pripravljenost in izredne razmere. Kadar pristojni organ države članice razglasi eno od stopenj krize, bi moral takoj obvestiti Komisijo in tudi pristojne organe držav članic, s katerimi je država članica tega pristojnega organa neposredno povezana. V primeru razglasitve izrednih razmer bi bilo treba obvestiti tudi države članice v rizični skupini. Komisija bi morala razglasiti izredne razmere na regionalni ravni ali ravni Unije na zahtevo vsaj dveh pristojnih organov, ki sta razglasila izredne razmere. Da se ob izrednih razmerah na regionalni ravni ali ravni Unije zagotovi ustrezna raven izmenjave informacij in sodelovanja, bi morala Komisija usklajevati ukrepe pristojnih organov, pri tem pa v celoti upoštevati ustrezne informacije in rezultate posvetovanja KSP. Komisija bi morala razglasiti konec izrednih razmer na regionalni ravni ali ravni Unije, če po oceni stanja ugotovi, da razglasitev izrednih razmer ni več upravičena.
- (56) KSP bi morala Komisiji svetovati v pomoč pri usklajevanju ukrepov za zanesljivost oskrbe s plinom v primeru izrednih razmer na ravni Unije. Spremljati bi morala tudi zadostnost in primernost ukrepov, ki se jih sprejme v skladu s to uredbo, vključno z doslednostjo načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere, ki jih pripravijo različne rizične skupine.
- (57) Plinska kriza bi se lahko razširila onkraj meja Unije in prizadela tudi države pogodbenice Energetske skupnosti. Kot podpisnica Pogodbe o ustanovitvi Energetske skupnosti bi se morala Unija zavzemati za spremembe navedene pogodbe, da bi se z zagotavljanjem ustreznega in stabilnega regulativnega okvira vzpostavila integriran trg in enoten regulativen prostor. Za zagotovitev, da medtem na mejah med državami članicami in pogodbenicami obstaja učinkovito krizno upravljanje, se vse strani pozove, naj tesno sodelujejo pri preprečevanju plinske krize, pripravljanjem nanjo in njenem obvladovanju.
- (58) Ker je oskrba s plinom iz tretjih držav bistvena za zanesljivost oskrbe s plinom v Uniji, bi morala Komisija usklajevati ukrepe v zvezi s tretjimi državami, si prizadevati za ureditev za obvladovanje kriznih razmer z državami dobaviteljicami in tranzitnimi državami ter zagotoviti stabilen pretok plina v Unijo. Komisija bi

morala imeti možnost, da po posvetovanju z državami članicami in vpletenimi tretjimi državami vzpostavi projektno skupino za spremljanje pretoka plina v Unijo v kriznih razmerah in da, kadar krizo povzročijo težave v tretji državi, prevzame vlogo posredovalca in spodbujevalca. Komisija bi morala redno poročati KSP.

- (59) Kadar so na razpolago zanesljive informacije o razmerah zunaj Unije, ki ogrožajo zanesljivost oskrbe s plinom ene ali več držav članic in lahko sprožijo mehanizem zgodnjega opozarjanja, ki vključuje Unijo in tretjo državo, bi morala Komisija nemudoma obvestiti KSP, Unija pa bi morala ustrezno ukrepati za odpravo razmer.
- (60) Ker cilja te uredbe, in sicer zagotoviti zanesljivost oskrbe s plinom v Uniji, države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njegovega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (61) Da bi Uniji omogočili hiter odziv na spreminjajoče se okoliščine v zvezi z zanesljivostjo oskrbe s plinom, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s sestavo rizičnih skupin ter predlogami za ocene tveganja, načrte preventivnih ukrepov in načrte za izredne razmere. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁽¹⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se lahko redno udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (62) Ta uredba ne posega v pravico držav članic, da določijo pogoje za izkoriščanje svojih energetskih virov v skladu s členom 194(2) PDEU.
- (63) Uredbo (EU) št. 994/2010 bi bilo treba razveljaviti. Da bi preprečili pravno negotovost, pa bi morali načrti preventivnih ukrepov in načrti za izredne razmere, pripravljene v skladu z navedeno uredbo, ostati veljavni do prvega sprejetja novih načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere, pripravljenih v skladu s to uredbo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba uvaja določbe, namenjene zagotavljanju zanesljivosti oskrbe s plinom v Uniji z zagotavljanjem pravilnega in neprekinjenega delovanja notranjega trga z zemeljskim plinom (v nadaljnjem besedilu: plin), z uvedbo možnosti izrednih ukrepov, ko na trgu ni več mogoče zagotoviti potrebne oskrbe s plinom, vključno s solidarnostnim ukrepom kot zadnjim sredstvom, ter z določitvijo jasne opredelitve in porazdelitve odgovornosti med podjetji plinskega gospodarstva, državam članicami in Unijo, tako glede preventivnih ukrepov kot odzivanja na dejanske motnje v oskrbi s plinom. Ta uredba v duhu solidarnosti vzpostavlja tudi pregledne mehanizme v zvezi z usklajevanjem načrtovanja za izredne razmere in odzivom nanje na nacionalni in regionalni ravni ter ravni Unije.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „zanesljivost“ pomeni zanesljivost, kot je opredeljena v točki 32 člena 2 Direktive 2009/73/ES;
- (2) „odjemalec“ pomeni odjemalca, kot je opredeljen v točki 24 člena 2 Direktive 2009/73/ES;
- (3) „gospodinjski odjemalec“ pomeni gospodinjskega odjemalca, kot je opredeljen v točki 25 člena 2 Direktive 2009/73/ES;
- (4) „osnovna socialna služba“ pomeni službo, ki se nanaša na zdravstveno varstvo, osnovno socialno oskrbo, nujno pomoč, varnost, izobraževanje ali javno upravo;

⁽¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (5) „zaščiteni odjemalec“ pomeni gospodinjkega odjemalca, ki je priključen na distribucijsko omrežje za plin, poleg tega pa lahko, kadar tako odloči zadevna država članica, pod pogojem, da podjetja ali službe iz točk (a) in (b) skupaj ne predstavljajo več kot 20 % skupne letne porabe plina v navedeni državi člani, pomeni eno ali več od naslednjega:
- (a) malo ali srednje podjetje, pod pogojem, da je priključeno na distribucijsko omrežje za plin;
 - (b) osnovno socialno službo, pod pogojem, da je priključena na distribucijsko ali prenosno omrežje za plin;
 - (c) napravo za daljinsko ogrevanje, če dobavlja toploto gospodinjkega odjemalcem, malim ali srednjim podjetjem ali osnovnim socialnim službam, pod pogojem, da ta naprava ne more preiti na druga goriva, kot je zemeljski plin;
- (6) „solidarnostno zaščiteni odjemalec“ pomeni gospodinjkega odjemalca, ki je priključen na distribucijsko omrežje za plin, vključuje pa lahko tudi eno ali oboje od naslednjega:
- (a) napravo za daljinsko ogrevanje, če je zaščiteni odjemalec v zadevni državi članici in le če dobavlja toploto gospodinjstvom ali osnovnim socialnim službam, ki niso izobraževalne in javnouppravne službe;
 - (b) osnovno socialno službo, če je zaščiteni odjemalec v zadevni državi članici, ki ni izobraževalna in javnouppravna služba;
- (7) „pristojni organ“ pomeni nacionalni vladni organ ali nacionalni regulativni organ, ki ga imenuje država članica za zagotavljanje izvajanja ukrepov iz te uredbe;
- (8) „nacionalni regulativni organ“ pomeni nacionalni regulativni organ, imenovan v skladu s členom 39(1) Direktive 2009/73/ES;
- (9) „podjetje plinskega gospodarstva“ pomeni podjetje plinskega gospodarstva, kot je opredeljeno v točki 1 člena 2 Direktive 2009/73/ES;
- (10) „pogodba o dobavi plina“ pomeni pogodbo o dobavi plina, kot je opredeljena v točki 34 člena 2 Direktive 2009/73/ES;
- (11) „prenos“ pomeni prenos, kot je opredeljen v točki 3 člena 2 Direktive 2009/73/ES;
- (12) „operater prenosnega sistema“ pomeni operaterja prenosnega sistema, kot je opredeljen v točki 4 člena 2 Direktive 2009/73/ES;
- (13) „distribucija“ pomeni distribucijo, kot je opredeljena v točki 5 člena 2 Direktive 2009/73/ES;
- (14) „operater distribucijskega sistema“ pomeni operaterja distribucijskega sistema, kot je opredeljen v točki 6 člena 2 Direktive 2009/73/ES;
- (15) „povezovalni plinovod“ pomeni povezovalni plinovod, kot je opredeljen v točki 17 člena 2 Direktive 2009/73/ES;
- (16) „koridorji za oskrbo v izrednih razmerah“ pomeni poti oskrbe s plinom v Uniji, ki pomagajo državam članicam ublažiti učinke morebitnih motenj v oskrbi ali infrastrukturi;
- (17) „skladiščna zmogljivost“ pomeni zmogljivost skladišča, kot je opredeljena v točki 28 člena 2 Uredbe (ES) št. 715/2009;
- (18) „tehnična zmogljivost“ pomeni tehnično zmogljivost, kot je opredeljena v točki 18 člena 2 Uredbe (ES) št. 715/2009;
- (19) „zagotovljena zmogljivost“ pomeni zagotovljeno zmogljivost, kot je opredeljena v točki 16 člena 2 Uredbe (ES) št. 715/2009;
- (20) „prekinljiva zmogljivost“ pomeni prekinljivo zmogljivost, kot je opredeljena v točki 13 člena 2 Uredbe (ES) št. 715/2009;
- (21) „zmogljivost obrata za UZP“ pomeni zmogljivost obrata za UZP, kot je opredeljena v točki 24 člena 2 Uredbe (ES) št. 715/2009;
- (22) „obrat za UZP“ pomeni obrat za UZP, kot je opredeljen v točki 11 člena 2 Direktive 2009/73/ES;
- (23) „skladišče“ pomeni skladišče, kot je opredeljeno v točki 9 člena 2 Direktive 2009/73/ES;
- (24) „sistem“ pomeni sistem, kot je opredeljen v točki 13 člena 2 Direktive 2009/73/ES;

- (25) „uporabnik sistema“ pomeni uporabnika sistema, kot je opredeljen v točki 23 člena 2 Direktive 2009/73/ES;
- (26) „sistemske storitve“ pomeni sistemske storitve, kot so opredeljene v točki 14 člena 2 Direktive 2009/73/ES.

Člen 3

Odgovornost za zanesljivost oskrbe s plinom

1. Zanesljivost oskrbe s plinom je skupna odgovornost podjetij plinskega gospodarstva, držav članic, zlasti prek njihovih pristojnih organov, in Komisije, in sicer v okviru njihovih področij dejavnosti in pristojnosti.
 2. Vsaka država članica imenuje pristojni organ. Pristojni organi med seboj sodelujejo pri izvajanju te uredbe. Države članice lahko pristojnemu organu dovolijo, da posebne naloge iz te uredbe prenese na druge organe. Kadar pristojni organi prenesejo nalogo razglasitve katere koli stopnje krize iz člena 11(1), jo lahko prenesejo samo na javni organ, operaterja prenosnega sistema ali operaterja distribucijskega sistema. Prenesene naloge se izvajajo pod nadzorom pristojnega organa in se podrobno določijo v načrtu preventivnih ukrepov in načrtu za izredne razmere.
 3. Vsaka država članica Komisiji nemudoma priglasijo in tudi objavi ime svojega pristojnega organa in morebitne spremembe tega imena.
 4. Pri izvajanju ukrepov iz te uredbe pristojni organ določi vloge in odgovornosti različnih zadevnih akterjev, da zagotovi trislopeski pristop, ki najprej vključuje zadevna podjetja plinskega gospodarstva, elektroenergetska podjetja, kadar je primerno, ter industrijo, nato države članice na nacionalni ali regionalni ravni, potem pa Unijo.
 5. Komisija na podlagi te uredbe usklajuje dejavnosti pristojnih organov na regionalni ravni in ravni Unije, med drugim prek KSP ali zlasti v primeru izrednih razmer na regionalni ravni ali ravni Unije v skladu s členom 12(1) prek skupine za krizno upravljanje iz člena 12(4).
 6. V izrednih razmerah na regionalni ravni ali ravni Unije operaterji prenosnih sistemov sodelujejo in si izmenjujejo informacije z uporabo sistema regionalnega sodelovanja na področju plina, ki ga je vzpostavil ENTSO-G. ENTSO-G o tem ustrezno obvesti Komisijo in pristojne organe zadevnih držav članic.
 7. V skladu s členom 7(2) je treba opredeliti velika čezmejna tveganja za zanesljivost oskrbe s plinom v Uniji, na tej podlagi pa je treba določiti rizične skupine. Te rizične skupine so podlaga za okrepljeno regionalno sodelovanje, da bi izboljšali zanesljivost oskrbe s plinom in omogočili sporazum o ustreznih in učinkovitih čezmejnih ukrepih vseh zadevnih držav članic znotraj in zunaj rizičnih skupin, ki se nahajajo vzdolž koridorjev za oskrbo v izrednih razmerah.
- Seznam takih rizičnih skupin in njihova sestava sta določena v Prilogi I. Sestava teh rizičnih skupin ne preprečuje drugih oblik regionalnega sodelovanja, ki bi izboljšalo zanesljivost oskrbe.
8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 19 za posodabljanje sestave rizičnih skupin iz Priloge I, in sicer s spremembo navedene priloge, da se upošteva razvoj velikih čezmejnih tveganj za zanesljivost oskrbe s plinom v Uniji in njen vpliv na države članice ter rezultat simulacije scenarijev motenj v oskrbi s plinom in infrastrukturi, ki jih v skladu s členom 7(1) po vsej Uniji izvede ENTSO-G. Komisija se pred posodobitvijo o osnutku posodobitve posvetuje s KSP v sestavi iz člena 4(4).

Člen 4

Koordinacijska skupina za plin

1. Zaradi lažjega usklajevanja ukrepov, ki se nanašajo na zanesljivost oskrbe s plinom, se ustanovi koordinacijska skupina za plin (KSP). KSP sestavljajo predstavniki držav članic, zlasti predstavniki njihovih pristojnih organov, ter Agencija za sodelovanje energetske regulatorjev (v nadaljnjem besedilu: Agencija), ENTSO-G ter predstavniški organi zadevne industrije in zadevnih odjemalcev. Komisija ob posvetovanju z državami članicami sprejme odločitev o sestavi KSP in zagotovi, da je popolnoma reprezentativna. KSP predseduje Komisija. KSP sprejme svoj poslovnik.
2. S KSP se opravijo posvetovanja, KSP pa pomaga Komisiji zlasti glede naslednjih vprašanj:
 - (a) zanesljivosti oskrbe s plinom, kadar koli in zlasti v primeru izrednih razmer;
 - (b) vseh informacij, ki so pomembne za zanesljivost oskrbe s plinom na nacionalni in regionalni ravni ter na ravni Unije;

- (c) najboljših praks in možnih smernic za vse udeležene strani;
 - (d) ravni zanesljivosti oskrbe s plinom, referenčnih meril in metodologijah ocenjevanja;
 - (e) scenarijev na nacionalni in regionalni ravni ter na ravni Unije in testiranje pripravljenosti;
 - (f) ocen načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere, preverjanja skladnosti različnih načrtov in izvajanja ukrepov iz teh načrtov;
 - (g) usklajevanja ukrepov za reševanje izrednih razmer v Uniji z državami, ki so pogodbenice Energetske skupnosti, in z drugimi tretjimi državami;
 - (h) pomoči, ki jo potrebujejo najbolj prizadete države.
3. Komisija redno sklicuje sestanke KSP in ji predloži informacije, ki jih je prejela od pristojnih organov, pri čemer ohrani zaupnost poslovno občutljivih informacij.
4. Komisija lahko skliče sestaneke KSP v sestavi, ki je omejena na predstavnike držav članic in zlasti njihovih pristojnih organov. Komisija skliče sestaneke KSP v tej omejeni sestavi na zahtevo enega ali več predstavnikov držav članic in zlasti njihovih pristojnih organov. V takšnem primeru se člen 16(2) ne uporablja.

Člen 5

Infrastrukturni standard

1. Vsaka država članica ali, kadar država članica tako določi, njen pristojni organ zagotovi sprejetje potrebnih ukrepov, tako da je v primeru motenj v posamezni največji plinski infrastrukturi tehnična zmogljivost preostale infrastrukture, določena v skladu s formulo $N - 1$ iz točke 2 Priloge II, brez poseganja v odstavek 2 tega člena, dovolj za zadostitev celotnega dnevnega povpraševanja po plinu na območju izračuna v obdobju izjemno velikega povpraševanja po plinu, ki se statistično pojavlja enkrat v 20 letih. Pri tem se upoštevajo trendi porabe plina, dolgoročen učinek ukrepov energetske učinkovitosti in stopnja uporabe obstoječe infrastrukture.

Obveznost iz prvega pododstavka tega odstavka ne posega v odgovornost operaterjev prenosnih sistemov, da izvedejo ustrezne naložbe, ter obveznosti operaterjev prenosnih sistemov, kot so določene v Uredbi (ES) št. 715/2009 in Direktivi 2009/73/ES.

2. Šteje se tudi, da je obveznost zagotovitve tehnične zmogljivosti preostale infrastrukture, da zadosti celotnemu povpraševanju po plinu, kot je določeno v odstavku 1 tega člena, izpolnjena, kadar pristojni organ v načrtu preventivnih ukrepov dokaže, da je motnje v oskrbi s plinom mogoče zadostno in pravočasno kompenzirati z ustreznimi tržnimi ukrepi na strani povpraševanja. V ta namen se formula $N - 1$ izračuna, kot je določeno v točki 4 Priloge II.

3. Kadar je primerno, se lahko pristojni organi sosednjih držav članic v skladu z ocenami tveganja iz člena 7 skupno dogovorijo za izpolnjevanje obveznosti iz odstavka 1 tega člena. V takem primeru pristojni organi v oceni tveganja ukrepov določijo izračun formule $N - 1$, v tistih poglavjih načrtov preventivnih ukrepov, ki se nanašajo na regije, pa obrazložitev, kako dogovorjena ureditev izpolnjujejo to obveznost. Uporabi se točka 5 Priloge II.

4. Operaterji prenosnih sistemov omogočijo stalno fizično zmogljivost za transport plina v obe smeri (v nadaljnjem besedilu: dvosmerna zmogljivost) na vseh medsebojnih povezavah med državami članicami, razen:

- (a) v primeru povezave s proizvodnimi obrati, obrati za UZP in distribucijskimi omrežji ali
- (b) kadar je bilo po podrobni oceni ter po posvetovanju z drugimi državami članicami in Komisijo odobreno izvzetje od navedene obveznosti v skladu s Prilogo III.

Pri postopku za omogočanje ali izboljšanje dvosmerne zmogljivosti na medsebojni povezavi ali za pridobitev ali podaljšanje izvzetja od navedene obveznosti se uporablja Priloga III. Komisija objavi in posodablja seznam izjem.

5. Predlog za omogočanje ali povečanje dvosmerne zmogljivosti ali zahteva za odobritev ali podaljšanje izvzetja vsebuje tudi analizo stroškov in koristi, pripravljeno na podlagi metodologije v skladu s členom 11 Uredbe (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in temelji na naslednjih elementih:

- (a) oceni tržnega povpraševanja;
- (b) projekciji povpraševanja in ponudbe;
- (c) morebitnem ekonomskem učinku na obstoječo infrastrukturo;
- (d) študiji izvedljivosti;
- (e) stroških dvosmerne zmogljivosti, vključno s potrebno okrepitevijo prenosnega sistema, in
- (f) koristih za zanesljivost oskrbe s plinom, upoštevati pa mora tudi, kako bi lahko dvosmerna zmogljivost pripomogla k izpolnjevanju infrastrukturnega standarda iz tega člena.

6. Nacionalni regulativni organi upoštevajo nastale potrebne stroške izpolnjevanja obveznosti iz odstavka 1 tega člena in stroške zaradi omogočanja dvosmerne zmogljivosti, tako da omogočijo ustrezne spodbude pri preglednem in podrobnem določanju ali potrjevanju tarif ali metodologij v skladu s členom 13 Uredbe (ES) št. 715/2009 in členom 41(8) Direktive 2009/73/ES.

7. Če naložba, ki bi omogočila ali izboljšala dvosmerno zmogljivost, ni potrebna zaradi tržnih razlogov, vendar se šteje za potrebno zaradi zanesljivosti oskrbe s plinom, in kadar bi zaradi navedene naložbe nastali stroški v več kot eni državi članici oziroma v eni državi članici v korist druge države članice, nacionalni regulativni organi vseh zadevnih držav članic pred sprejetjem kakršne koli odločitve o naložbi sprejmejo usklajeno odločitev o razdelitvi stroškov. Pri razdelitvi stroškov se upoštevajo načela in elementi iz člena 12(4) Uredbe (EU) št. 347/2013, zlasti pa, v kolikšni meri bo naložba v infrastrukturo povečala zanesljivost oskrbe zadevnih držav članic s plinom, ter že opravljene naložbe v zadevno infrastrukturo. Razdelitev stroškov ne sme neupravičeno izkrivljati konkurence in učinkovitega delovanja notranjega trga ter, ne sme kakor koli povzročiti neupravičenega izkrivljanja trga.

8. Pristojni organ zagotovi, da vsaka nova infrastruktura za prenos izboljša zanesljivost oskrbe s plinom z razvojem dobro povezanega omrežja, vključno po potrebi z zadostnim številom čezmejnih vstopnih in izstopnih točk glede na tržno povpraševanje in ugotovljena tveganja.

Pristojni organ v oceni tveganja s celovito perspektivo elektroenergetskih in plinskih sistemov presodi, ali obstajajo notranja ozka grla in ali so nacionalna vstopna zmogljivost in infrastruktura, zlasti prenosna omrežja, zmožni prilagoditi nacionalni in čezmejni pretok plina scenariju motenj v posamezni največji plinski infrastrukturi na nacionalni ravni in posamezni največji plinski infrastrukturi skupnega interesa za rizično skupino, kot je opredeljeno v oceni tveganja.

9. Z izvzetjem od odstavka 1 tega člena in ob upoštevanju pogojev iz tega odstavka Luksemburg, Slovenija in Švedska niso obvezane izpolniti obveznosti iz navedenega odstavka, vendar si prizadevajo izpolniti to obveznost, ob zagotavljanju oskrbe zaščitene odjemalcev s plinom v skladu s členom 6.

Izvzete se uporablja za Luksemburg, če:

- (a) ima vsaj dva povezovalna plinovoda z drugimi državami članicami;
- (b) ima vsaj dva različna vira oskrbe s plinom in
- (c) nima nobenih skladišč za plin na svojem ozemlju.

Izvzete se uporablja za Slovenijo, če:

- (a) ima vsaj dva povezovalna plinovoda z drugimi državami članicami;
- (b) ima vsaj dva različna vira oskrbe s plinom in
- (c) nima nobenih skladišč za plin ali obrata za UZP na svojem ozemlju.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o smernicah za vseevropsko energetska infrastrukturo in razveljavitvi Odločbe št. 1364/2006/ES in spremembi uredb (ES) št. 713/2009, (ES) št. 714/2009 in (ES) št. 715/2009 (UL L 115, 25.4.2013, str. 39).

Izvzetje se uporablja za Švedsko, če:

- (a) na svojem ozemlju nima tranzita plina v druge države članice;
- (b) je njena letna bruto poraba plina manj kot 2 Mtoe in
- (c) manj kot 5 % njene skupne porabe primarne energije izvira iz plina.

Luksemburg, Slovenija in Švedska Komisijo obvestijo o vseh spremembah, ki vplivajo na pogoje iz tega odstavka. Izvzetje iz tega odstavka se ne uporablja več, kadar vsaj eden od navedenih pogojev ni več izpolnjen.

Luksemburg, Slovenija in Švedska v okviru nacionalne ocene tveganja, opravljene v skladu s členom 7(3), opišejo stanje v zvezi z zadevnimi pogoji iz tega odstavka in obete za izpolnitev obveznosti iz odstavka 1 tega člena, ob upoštevanju ekonomskega vpliva izpolnjevanja infrastrukturnega standarda, razvoja trga plina in projektov plinske infrastrukture v rizični skupini. Na podlagi informacij iz nacionalne ocene tveganja in če so zadevni pogoji iz tega odstavka še vedno izpolnjeni, lahko Komisija sprejme odločitev, da se izvzetje lahko uporablja še nadaljnja štiri leta. V primeru pozitivne odločitve se postopek iz tega pododstavka po štirih letih ponovi.

Člen 6

Standard oskrbe s plinom

1. Pristojni organ od podjetij plinskega gospodarstva, ki jih določi, zahteva, da sprejmejo ukrepe za zagotovitev oskrbe s plinom zaščiteneh odjemalcev v državi članici v vsakem od naslednjih primerov:

- (a) ekstremne temperature v sedemdnevem koničnem obdobju, ki se statistično pojavlja enkrat v 20 letih;
- (b) vsako 30-dnevno obdobje izjemno velikega povpraševanja po plinu, ki se statistično pojavlja enkrat v 20 letih;
- (c) 30-dnevno obdobje v primeru motenj v posamezni največji plinski infrastrukturi v povprečnih zimskih razmerah.

Vsaka država članica do 2. februarja 2018 Komisiji prikladi svojo opredelitev zaščiteneh odjemalcev, količino plina, ki ga letno porabijo zaščitene odjemalci, in delež porabe te količine v skupni letni končni porabi plina v tej državi članici. Kadar država članica v svojo opredelitev zaščiteneh odjemalcev vključi kategorije iz točke 5(a) ali (b) člena 2, navede količine plina, ki ga porabijo odjemalci iz navedenih kategorij, in delež porabe vsake od navedenih skupin odjemalcev v skupni letni končni porabi plina.

Pristojni organ določi podjetja plinskega gospodarstva iz prvega pododstavka tega odstavka in jih navede v načrtu preventivnih ukrepov.

Vsak nov netržni ukrep, predviden za zagotovitev standarda oskrbe s plinom, se izvaja po postopku iz člena 9(4) do (9).

Države članice lahko izpolnijo obveznosti iz prvega pododstavka z izvajanjem ukrepov za energetske učinkovitost ali tako, da plin nadomestijo z drugačnim virom energije, med drugim z obnovljivimi viri energije, v takšnem obsegu, da je dosežena ista raven zaščite.

2. Vsak povišani standard oskrbe s plinom nad 30-dnevnim obdobjem iz točk (b) in (c) odstavka 1 ali vsaka dodatna obveznost, uvedena zaradi zanesljivosti oskrbe s plinom, temelji na oceni tveganja, se upošteva v načrtu preventivnih ukrepov in:

- (a) sta skladna s členom 8(1);
- (b) ne vplivata negativno na zmožnost katere koli druge države članice, da svoje zaščitene odjemalce oskrbuje s plinom v skladu s tem členom v primeru izrednih razmer na nacionalni ali regionalni ravni ali na ravni Unije, in
- (c) sta ob izrednih razmerah na regionalni ravni ali ravni Unije skladna s členom 12(5).

Komisija lahko zahteva utemeljitev skladnosti katerega koli ukrepa iz prvega pododstavka s pogoji, določenimi v njem. Pristojni organ države članice, ki uvaja ukrep, tako utemeljitev objavi.

Vsak nov netržni ukrep na podlagi prvega pododstavka tega odstavka, sprejet 1. novembra 2017 ali pozneje, mora biti skladen s postopkom iz člena 9(4) do (9).

3. Po poteku obdobj, ki jih opredeli pristojni organ v skladu z odstavkoma 1 in 2, ali ob bolj resnih razmerah od tistih iz odstavka 1, si pristojni organi in podjetja plinskega gospodarstva prizadevajo čim dlje zagotavljati oskrbo s plinom, zlasti zaščitene odjemalcev.
4. Obveznosti podjetij plinskega gospodarstva v zvezi z izpolnjevanjem standardov oskrbe s plinom iz tega člena so nediskriminatorne in ne pomenijo nepotrebne bremena za navedena podjetja.
5. Če je ustrezno, lahko podjetja plinskega gospodarstva svoje obveznosti iz tega člena izpolnijo na regionalni ravni ali ravni Unije. Pristojni organi ne zahtevajo, da se standardi oskrbe s plinom iz tega člena izpolnijo na podlagi infrastrukture, ki se nahaja zgolj na njihovem ozemlju.
6. Pristojni organi zagotovijo, da se pogoji za oskrbo zaščitene odjemalcev določijo brez poseganja v pravilno delovanje notranjega energetskega trga ter po ceni, ki upošteva tržno vrednost oskrbe.

Člen 7

Ocena tveganja

1. ENTSO-G do 1. novembra 2017 po vsej Uniji izvede simulacijo scenarijev motenj v oskrbi s plinom in infrastrukturi. Simulacija vključuje identifikacijo in oceno koridorjev za oskrbo s plinom v izrednih razmerah in ugotavlja tudi, katere države članice se lahko odzovejo na ugotovljena tveganja, tudi v zvezi z UZP. Scenarije motenj v oskrbi s plinom in infrastrukturi ter metodologijo za simulacijo opredeli ENTSO-G v sodelovanju s KSP. ENTSO-G zagotovi ustrezno raven preglednosti in dostop do predpostavk za modeliranje, uporabljenih v njegovih scenarijih. Simulacija scenarijev motenj v oskrbi s plinom in infrastrukturi, izvedena po vsej Uniji, se ponovi vsaka štiri leta, razen če so zaradi okoliščin potrebne pogostejše posodobitve.

2. Pristojni organi iz vsake rizične skupine, navedene v Prilogi I, napravijo skupno oceno na ravni rizične skupine (v nadaljnjem besedilu: skupna ocena tveganja) vseh relevantnih dejavnikov tveganja, kot so naravne nesreče ter tehnološka, poslovna, socialna, politična in druga tveganja, ki bi lahko pripeljala do uresničitve velikega čezmejnega tveganja za zanesljivost oskrbe s plinom, za katero je bila rizična skupina oblikovana. Pristojni organi upoštevajo rezultate simulacije iz odstavka 1 tega člena za pripravo ocen tveganja, načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere.

Pristojni organi v vsaki rizični skupini se dogovorijo o mehanizmu sodelovanja za izvedbo skupne ocene tveganja in o njem poročajo KSP enajst mesecev pred rokom za priglasitev skupne ocene tveganja in njenih posodobitev. Komisija ima lahko na zahtevo pristojnega organa podporno vlogo pri pripravi skupne ocene tveganja, zlasti pri vzpostavitvi mehanizma sodelovanja. Če pristojni organi v rizični skupini ne dosežejo dogovora o mehanizmu sodelovanja, Komisija po posvetovanju z zadevnimi pristojnimi organi predlaga mehanizem sodelovanja za to rizično skupino. Zadevni pristojni organi se dogovorijo o mehanizmu sodelovanja za navedeno rizično skupino in pri tem čim bolj upoštevajo predlog Komisije.

Deset mesecev pred rokom za priglasitev skupne ocene tveganja ali njenih posodobitev vsak pristojni organ v okviru dogovorjenih mehanizmov sodelovanja posreduje in posodobi vse nacionalne podatke, potrebne za pripravo skupne ocene tveganja, zlasti za izvajanje različnih scenarijev iz točke (c) odstavka 4.

3. Pristojni organ vsake države članice opravi nacionalno oceno tveganja (v nadaljnjem besedilu: nacionalna ocena tveganja) glede vseh relevantnih tveganj, ki bi lahko vplivala na zanesljivost oskrbe s plinom. Taka ocena mora biti povsem skladna s predpostavkami in rezultati skupne ocene ali ocen tveganja.

4. Ocene tveganja iz odstavkov 2 in 3 tega člena se izvajajo, kot je ustrezno:

- (a) z uporabo standardov, navedenih v členih 5 in 6. Ocena tveganja opisuje izračun formule $N - 1$ na nacionalni ravni in po potrebi vključuje izračun formule $N - 1$ na regionalni ravni. V oceni tveganja so zajete tudi uporabljene predpostavke, vključno po potrebi s tistimi za izračun formule $N - 1$ na regionalni ravni, ter potrebni podatki za tak izračun. Izračunu formule $N - 1$ na nacionalni ravni se priloži simulacija motenj v posamezni največji plinski infrastrukturi z uporabo hidravličnega modeliranja za nacionalno ozemlje in izračun formule $N - 1$, ob upoštevanju količin plina v skladiščih pri 30 % in 100 % največje delovne prostornine;

- (b) ob upoštevanju vseh ustreznih nacionalnih in čezmejnih okoliščin, zlasti velikosti trga, konfiguracije omrežja, dejanskih pretokov, vključno s pretoki iz zadevne države članice, možnosti fizičnega pretoka plina v obe smeri, vključno z morebitno potrebo po posledični okrepitvi prenosnega sistema, obstoječe proizvodnje in skladiščenja ter vloge plina v mešanica energijskih virov, zlasti pri daljinskem ogrevanju, proizvodnji električne energije in dejavnostih industrijskih sektorjev, ter dejavnikov varnosti in kakovosti plina;
- (c) z izvajanjem različnih scenarijev izjemno velikega povpraševanja po plinu in motenj v oskrbi s plinom, ob upoštevanju preteklih dogodkov, verjetnosti, letnega časa, pogostosti in trajanja njihovega pojava ter ob oceni njihovih morebitnih posledic, kot so:
 - (i) motnje v infrastrukturi, ki vplivajo na zanesljivost oskrbe s plinom, zlasti v infrastrukturi za prenos, skladiščih ali terminalih za UZP, vključno z največjo plinsko infrastrukturo, opredeljeno za izračun formule $N - 1$, in
 - (ii) motnje v oskrbi s strani dobaviteljev iz tretjih držav ter, kadar je to primerno, geopolitična tveganja;
- (d) s prepoznavanjem medsebojnega vpliva in povezanosti tveganj med državami članicami v rizični skupini in z drugimi državami članicami ali drugimi rizičnimi skupinami, kot je primerno, vključno pri medsebojnih povezavah, čezmejni oskrbi, čezmejnem dostopu do skladišč in dvosmerne zmogljivosti;
- (e) ob upoštevanju tveganj v zvezi z nadzorom nad infrastrukturo, ki je pomembna za zanesljivost oskrbe s plinom do te mere, da lahko med drugim vključujejo tveganja premajhnega obsega naložb, onemogočanja diverzifikacije, zlorabe obstoječe infrastrukture ali kršitve prava Unije;
- (f) ob upoštevanju največje zmogljivosti medsebojne povezave na vsaki vstopni in izstopni točki na meji ter različne ravni napolnjenosti skladišč.

5. Skupne in nacionalne ocene tveganja se pripravijo v skladu z ustreznim predlogo iz Priloge IV ali V. Države članice lahko po potrebi vključijo dodatne informacije. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 19 po posvetovanju s KSP sprejme delegirane akte za spremembo predlog iz priloge IV in V, da bi se upoštevale izkušnje, pridobljene z uporabo te uredbe, in da bi se zmanjšala upravna bremena držav članic.

6. Podjetja plinskega gospodarstva, industrijski odjemalci plina, zadevne organizacije, ki predstavljajo interese gospodinjstev in industrijskih odjemalcev plina, ter države članice in, če niso pristojni organi, nacionalni regulativni organi sodelujejo s pristojnimi organi in jim na zahtevo zagotovijo vse potrebne informacije za skupne in nacionalne ocene tveganja.

7. Države članice do 1. oktobra 2018 Komisiji prigrasijo prvo skupno oceno tveganja, ki je dogovorjena med vsemi državami članicami v rizični skupini, ter nacionalne ocene tveganja. Ocene tveganja se vsaka štiri leta po tem posodobljajo, razen če so zaradi okoliščin potrebne pogostejše posodobitve. V ocenah tveganja je treba upoštevati doseženi napredek pri naložbah, potrebnih za doseganje infrastrukturnega standarda, opredeljenega v členu 5, in specifične težave, s katerimi se srečujejo posamezne države pri izvajanju novih alternativnih rešitev. Poleg tega morajo ocene tveganja temeljiti na izkušnjah, pridobljenih s simulacijo načrtov za izredne razmere iz člena 10(3).

Člen 8

Priprava načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere

1. Ukrepi za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom, zajeti v načrtu preventivnih ukrepov in načrtu za izredne razmere, so jasno opredeljeni, pregledni, sorazmerni, nediskriminatorni in preverljivi, ne izkrivljajo neupravičeno konkurence ali učinkovitega delovanja notranjega trga plina ter ne ogrožajo zanesljivosti oskrbe s plinom drugih držav članic ali Unije.
2. Pristojni organ vsake države članice po posvetovanju s podjetji plinskega gospodarstva, zadevnimi organizacijami, ki predstavljajo interese gospodinjstev in industrijskih odjemalcev plina, vključno s proizvajalci električne energije, operaterji prenosnih sistemov za električno energijo in, če ni pristojni organ, nacionalnim regulativnim organom pripravijo:
 - (a) v skladu s členom 9 oblikovan načrt preventivnih ukrepov, ki vključuje ukrepe, potrebne za odpravljanje ali ublažitev tveganj – vključno z učinki energetske učinkovitosti in ukrepi na strani povpraševanja -, ugotovljenih v skupnih in nacionalnih ocenah tveganja;
 - (b) načrt za izredne razmere, ki vsebuje ukrepe za odpravo ali zmanjšanje vpliva motenj v oskrbi s plinom v skladu s členom 10.

3. Načrt preventivnih ukrepov in načrt za izredne razmere vsebujeta poglavje, ki se nanaša na regije, ali več poglavij, ki se nanašajo na regije, kadar država članica pripada različnim rizičnim skupinam, kot so opredeljene v Prilogi I.

Poglavja, ki se nanašajo na regije, oblikujejo skupaj vse države članice iz rizične skupine še pred vključitvijo v svoje nacionalne načrte. Komisija deluje kot spodbujevalec in tako omogoči, da se z vsemi poglavji, ki se nanašajo na regije, poveča zanesljivost oskrbe s plinom v Uniji ter da se ne pojavljajo neskladja in se odpravijo vse ovire za sodelovanje.

Poglavja, ki se nanašajo na regije, vključujejo ustrezne in učinkovite čezmejne ukrepe, tudi v zvezi z UZP, s katerimi se morajo strinjati države članice, ki izvajajo ukrepe in pripadajo isti ali različnim rizičnim skupinam, ki jih na podlagi simulacije iz člena 7(1) ter skupne ocene tveganja zadeva ukrep.

4. Pristojni organi KSP redno poročajo o napredku, doseženem pri pripravi in sprejetju načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere, zlasti poglavij, ki se nanašajo na regije. Pristojni organi se zlasti dogovorijo o mehanizmu sodelovanja pri pripravi načrta preventivnih ukrepov in načrta za izredne razmere, kamor spada tudi izmenjava osnutkov načrtov. KSP poročajo o takem dogovorjenem mehanizmu sodelovanja 16 mesecev pred iztekom roka za dogovor o teh načrtih in njihovih posodobitvah.

Komisija ima lahko podporno vlogo pri pripravi načrta preventivnih ukrepov in načrta za izredne razmere, zlasti pri vzpostavitvi mehanizma sodelovanja. Če pristojni organi v rizični skupini ne dosežejo dogovora o mehanizmu sodelovanja, ga za to rizično skupino predlaga Komisija. Zadevni pristojni organi se dogovorijo o mehanizmu sodelovanja za to rizično skupino in pri tem upoštevajo predlog Komisije. Pristojni organi poskrbijo za redno spremljanje izvajanja načrta preventivnih ukrepov in načrta za izredne razmere.

5. Načrt preventivnih ukrepov in načrt za izredne razmere se pripravita v skladu s predlogami iz prilog VI in VII. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 19 po posvetovanju s KSP sprejme delegirane akte za spremembo predlog iz prilog VI in VII, da bi se upoštevale izkušnje, pridobljene z uporabo te uredbe, in da bi se zmanjšala upravna bremena držav članic.

6. Pristojni organi sosednjih držav članic se pravočasno posvetujejo zaradi usklajevanja njihovih načrtov preventivnih ukrepov in njihovih načrtov za izredne razmere.

Pristojni organi in vsaki rizični skupini si najpozneje pet mesecev pred rokom za predložitev načrtov izmenjajo osnutke načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere s predlogi za sodelovanje.

O končni različici poglavij, ki se nanašajo na regije, iz odstavka 3 se dogovorijo vse države članice iz rizične skupine. Načrti preventivnih ukrepov in načrti za izredne razmere vsebujejo tudi nacionalne ukrepe, ki so potrebni za izvajanje in uveljavljanje čezmejnih ukrepov v poglavjih, ki se nanašajo na regije.

7. Načrti preventivnih ukrepov in načrti za izredne razmere se objavijo in priglasijo Komisiji do 1. marca 2019. Komisija obvesti KSP o priglasitvi načrtov, ki jih objavi na spletnem mestu Komisije.

Komisija v štirih mesecih od priglasitve načrtov pristojnih organov načrte oceni in pri tem ustrezno upošteva stališče KSP.

8. Komisija izda mnenje pristojnemu organu s priporočilom, naj pregleda načrt preventivnih ukrepov ali načrt za izredne razmere, če velja eno ali več od naslednjega:

- (a) ni učinkovit pri blažitvi tveganj, ugotovljenih v oceni tveganja;
- (b) ni skladen z ocenjenimi scenariji tveganja ali načrti druge države članice ali rizične skupine;
- (c) ni skladen z zahtevo iz odstavka 1 glede neupravičenega izkrivljanja konkurence ali učinkovitega delovanja notranjega trga;
- (d) ni skladen z določbami te uredbe ali drugimi določbami prava Unije.

9. V treh mesecih po priglasitvi mnenja Komisije iz odstavka 8 zadevni pristojni organ priglasí spremenjeni načrt preventivnih ukrepov ali načrt za izredne razmere Komisiji ali Komisijo obvesti o razlogih, zaradi katerih se s priporočili ne strinja.

V primeru nestrinjanja glede elementov iz odstavka 8 lahko Komisija v štirih mesecih po odgovoru pristojnega organa svojo zahtevo umakne ali skliče sestanek s pristojnim organom in, kadar meni, da je potrebno, KSP, da bi se obravnavalo to vprašanje. Komisija predloži podrobne razloge za vsako zahtevano spremembo načrta preventivnih ukrepov ali načrta za izredne razmere. Zadevni pristojni organ v celoti upošteva podrobne razloge Komisije.

Po potrebi zadevni pristojni organ nemudoma spremeni in objavi spremenjeni načrt preventivnih ukrepov ali načrt za izredne razmere.

Kadar je končno stališče pristojnega organa drugačno od podrobne obrazložitve Komisije, ta pristojni organ v dveh mesecih od prejema podrobnih razlogov Komisije pripravi in objavi utemeljitev svojega stališča skupaj s svojim stališčem in podrobnimi razlogi Komisije.

10. Za netržne ukrepe, sprejete 1. novembra 2017 ali pozneje, se uporablja postopek iz člena 9(4), (6), (8) in (9).

11. Ohrani se zaupnost poslovno občutljivih informacij.

12. Načrti preventivnih ukrepov in načrti za izredne razmere, pripravljene na podlagi Uredbe (EU) št. 994/2010, posodobljeni v skladu z navedeno uredbo, ostanejo v veljavi, dokler niso prvič uvedeni načrti preventivnih ukrepov in načrti za izredne razmere iz odstavka 1 tega člena.

Člen 9

Vsebina načrtov preventivnih ukrepov

1. Načrt preventivnih ukrepov zajema:

(a) rezultate ocene tveganja in povzetek obravnavanih scenarijev iz točke (c) člena 7(4);

(b) opredelitev zaščitene odjemalcev in informacije iz drugega pododstavka člena 6(1);

(c) ukrepe, količine in zmogljivost, ki so potrebni za izpolnitev infrastrukturnega standarda in standardov oskrbe s plinom, kot je določeno v členih 5 in 6, vključno, kadar je to primerno, do katere mere je mogoče z ukrepi na strani povpraševanja zadostno in pravočasno kompenzirati motnje v oskrbi s plinom iz člena 5(2), določitev posamezne največje plinske infrastrukture skupnega interesa v primeru uporabe člena 5(3), potrebne količine plina na kategorijo zaščitene odjemalcev in na scenarij iz člena 6(1) ter vse povišane standarde oskrbe s plinom iz člena 6(2), vključno z morebitno utemeljitvijo izpolnjevanja pogojev iz člena 6(2) in opisom mehanizma za začasno zmanjšanje vsakega morebitnega povišanega standarda oskrbe s plinom ali dodatne obveznosti v skladu s členom 11(3);

(d) obveznosti, ki jih imajo podjetja plinskega gospodarstva, po potrebi tudi elektroenergetska podjetja, in drugi ustrezni organi, ki bi verjetno lahko imele učinek na zanesljivost oskrbe s plinom, kot je obveznost za varno delovanje plinskega sistema;

(e) druge preventivne ukrepe za obravnavo tveganj, ugotovljenih v oceni tveganja, kot so ukrepi, ki se nanašajo na potrebo po okrepitvi medsebojnih povezav med sosednjimi državami članicami, nadaljnje izboljšanje energetske učinkovitosti, zmanjšanje povpraševanja po plinu ter možnost za diverzifikacijo plinskih poti in virov oskrbe s plinom, pa tudi uporabo obstoječih skladiščnih zmogljivosti in zmogljivosti za UZP na regionalni ravni, če je to ustrezno, da bi se čim bolj vzdrževala oskrba vseh odjemalcev s plinom;

(f) informacije o ekonomskem vplivu, učinkovitosti in uspešnosti ukrepov, zajetih v načrtu, vključno z obveznostmi iz točke (k);

(g) opis učinkov ukrepov, zajetih v načrtu o delovanju notranjega energetskega trga in nacionalnih trgov, vključno z obveznostmi iz točke (k);

(h) opis učinka ukrepov na okolje in odjemalce;

(i) mehanizme, ki se uporabljajo za sodelovanje z drugimi državami članicami, vključno z mehanizmi za pripravo in izvajanje načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere;

(j) informacije o obstoječih in prihodnjih medsebojnih povezavah in infrastrukturi, vključno s tistimi, ki omogočajo dostop do notranjega trga Unije, o čezmejnih pretokih, čezmejnem dostopu do skladišč in obratov za UZP ter dvosmerni zmogljivosti, zlasti v izrednih razmerah;

(k) informacije o vseh obveznostih javnih služb, povezanih z zanesljivostjo oskrbe s plinom.

Izključijo se lahko kritične informacije, ki se nanašajo na točke (a), (c) in (d) prvega pododstavka, ki bi v primeru njihovega razkritja ogrozile zanesljivost oskrbe s plinom.

2. V načrtu preventivnih ukrepov, zlasti pri ukrepih za izpolnjevanje infrastrukturnega standarda iz člena 5, se upošteva desetletni načrt za razvoj omrežja za celotno Unijo, ki ga izdelata ENTSO-G v skladu s členom 8(10) Uredbe (ES) št. 715/2009.

3. Načrt preventivnih ukrepov temelji zlasti na tržnih ukrepih in ne obremenjuje neupravičeno podjetij plinskega gospodarstva oziroma nima negativnega učinka na delovanje notranjega trga plina.

4. Države članice in zlasti njihovi pristojni organi zagotovijo, da so vsi preventivni netržni ukrepi, kot so ukrepi iz Priloge VIII, ki se sprejmejo 1. novembra 2017 ali pozneje, ne glede na to, ali so del načrta preventivnih ukrepov ali sprejeti naknadno, skladni z merili iz prvega pododstavka člena 6(2).

5. Pristojni organ objavi vsak ukrep iz odstavka 4, ki še ni bil vključen v načrt preventivnih ukrepov, in Komisiji prihlasi opis vsakega takega ukrepa in njegovega učinka na nacionalni trg plina, kolikor je mogoče pa tudi na trge plina drugih držav članic.

6. Če Komisija ni prepričana, ali ukrep iz odstavka 4 tega člena izpolnjuje merila iz prvega pododstavka člena 6(2), od zadevne države članice zahteva priglasitev ocene učinka.

7. Ocena učinka iz odstavka 6 zajema vsaj naslednje:

(a) potencialni vpliv na razvoj nacionalnega trga plina in konkurenčnost na nacionalni ravni;

(b) potencialni vpliv na notranji trg plina;

(c) potencialni vpliv na zanesljivost oskrbe s plinom sosednjih držav članic, zlasti za tiste ukrepe, ki bi lahko zmanjšali likvidnost na regionalnih trgih ali omejili pretoke v sosednje države članice;

(d) stroške in koristi, ki se ocenijo na podlagi alternativnih tržnih ukrepov;

(e) oceno nujnosti in sorazmernosti v primerjavi z možnimi tržnimi ukrepi;

(f) presojo, ali ukrep zagotavlja enake možnosti za vse udeležence na trgu;

(g) strategijo postopnega opuščanja, pričakovano trajanje predvidenega ukrepa in ustrezen časovni načrt pregleda.

Analizo iz točk (a) in (b) opravi nacionalni regulativni organ. Oceno učinka objavi pristojni organ in jo prihlasi Komisiji.

8. Kadar na podlagi ocene učinka Komisija meni, da bi lahko ukrep ogrožal zanesljivost oskrbe s plinom drugih držav članic ali Unije, v štirih mesecih od priglasitve ocene učinka sprejme odločitev, s katero zahteva v potrebnem obsegu spremembo ali umik ukrepa.

Sprejeti ukrep začne veljati šele, ko ga odobri Komisija ali je bil spremenjen v skladu z odločitvijo Komisije.

Štirimesečni rok začne teči dan po prejemu popolne priglasitve. Štirimesečni rok se lahko s soglasjem obeh, Komisije in pristojnega organa, podaljša.

9. Kadar na podlagi ocene učinka Komisija meni, da ukrep ne izpolnjuje drugih meril iz prvega odstavka člena 6(2), lahko v štirih mesecih od priglasitve ocene učinka izda mnenje. Uporablja se postopek iz člena 8(8) in (9).

Štirimesečni rok začne teči dan po prejemu popolne priglasitve. Štirimesečni rok se lahko s soglasjem obeh, Komisije in pristojnega organa, podaljša.

10. Člen 8(9) se uporablja za vsak ukrep, za katerega veljajo odstavki 6 do 9 tega člena.

11. Načrt preventivnih ukrepov se posodobi vsaka štiri leta po 1. marcu 2019 ali bolj pogosto, če to zahtevajo okoliščine ali Komisija. V posodobljenem načrtu se upoštevajo posodobljena ocena tveganja in rezultati preverjanj, opravljenih v skladu s členom 10(3). Za posodobljeni načrt se uporablja člen 8.

Člen 10

Vsebina načrtov za izredne razmere

1. Načrt za izredne razmere:
 - (a) temelji na stopnjah krize iz odstavka 11(1);
 - (b) določa vlogo in odgovornost podjetij plinskega gospodarstva in po potrebi operaterjev prenosnih sistemov za električno energijo ter industrijskih odjemalcev plina, vključno z zadevnimi proizvajalci električne energije, ob upoštevanju različnega obsega njihove prizadetosti v primeru motenj v oskrbi s plinom, ter njihovo sodelovanje s pristojnimi organi in, kadar je primerno, z nacionalnimi regulativnimi organi na vsaki stopnji krize iz člena 11(1);
 - (c) določa vlogo in odgovornosti pristojnih organov in drugih organov, ki so jim bile dodeljene naloge iz člena 3(2) na vsaki stopnji krize iz člena 11(1);
 - (d) zagotovi, da imajo podjetja plinskega gospodarstva ter industrijski odjemalci plina, vključno z zadevnimi proizvajalci električne energije, dovolj priložnosti, da se odzovejo na stopnje krize iz člena 11(1);
 - (e) po potrebi opredeli ukrepe in dejavnosti za ublažitev potencialnega vpliva motenj v oskrbi s plinom na daljinsko ogrevanje in na oskrbo z električno energijo, proizvedeno iz plina, vključno s celostno obravnavo delovanja energetskega sistema v sektorju električne energije in plina, kadar je ustrezno;
 - (f) podrobno določa postopke in ukrepe, ki jih je treba izpeljati na stopnjah krize iz člena 11(1), vključno z ustreznimi shemami informacijskih tokov;
 - (g) določa kriznega upravitelja in njegovo vlogo;
 - (h) ugotavlja prispevek tržnih ukrepov pri obvladovanju razmer na stopnji pripravljenosti in ublažitvi razmer na stopnji izrednih razmer;
 - (i) ugotavlja prispevek netržnih ukrepov, ki se načrtujejo ali izvajajo za stopnjo izrednih razmer, in ocenjuje, v kolikšni meri je uporaba takih netržnih ukrepov potrebna za obvladovanje krize. Ocenijo se učinki netržnih ukrepov in opredelijo postopki za njihovo izvajanje. Netržni ukrepi se uporabijo samo, ko zgolj s tržnimi mehanizmi ni več mogoče zagotavljati oskrbe, zlasti zaščitenih odjemalcev, ali za uporabo člena 13;
 - (j) opisuje mehanizme, uporabljene za sodelovanje z drugimi državami članicami za stopnje krize iz člena 11(1) in dogovore o izmenjavi informacij med pristojnimi organi;
 - (k) podrobno določa obveznosti poročanja za podjetja plinskega gospodarstva in po potrebi elektroenergetska podjetja na stopnji pripravljenosti in stopnji izrednih razmer;
 - (l) opisuje obstoječo tehnično ali pravno ureditev, s katero se nezaščitenim odjemalcem, ki so priključeni na distribucijsko ali prenosno omrežje za plin, prepreči neupravičena poraba plina;
 - (m) opisuje obstoječe tehnične, pravne in finančne dogovore za uporabo solidarnostnih obveznosti iz člena 13;
 - (n) oceni količino plina, ki bi jo lahko porabili solidarnostno zaščiteni odjemalci, pri čemer se upoštevajo vsaj primeri, opisani v členu 6(1);
 - (o) določa seznam predhodno opredeljenih ukrepov za zagotovitev plina v primeru izrednih razmer, vključno s poslovnimi sporazumi med stranmi, udeleženi v takšnih ukrepih, in mehanizmi nadomestil za podjetja plinskega gospodarstva, kadar je ustrezno, ob upoštevanju zaupnosti občutljivih podatkov. Takšni ukrepi lahko obsegajo čezmejne sporazume med državami članicami in/ali podjetji plinskega gospodarstva.

Za preprečitev neupravičene porabe plina v izrednih razmerah iz točke (l) prvega pododstavka, ali med uporabo ukrepov iz člena 11(3) in člena 13, pristojni organ zadevne države članice obvesti nezaščitene odjemalce, da morajo ustaviti ali zmanjšati porabo plina, pri čemer ne smejo nastati tehnično nevarne razmere.

2. Načrt za izredne razmere se posodobi vsaka štiri leta po 1. marcu 2019 ali pogosteje, če to zahtevajo okoliščine ali Komisija. Posodobljeni načrt upošteva posodobljeno oceno tveganja in rezultate preverjanj, opravljenih v skladu z odstavkom 3 tega člena. Za posodobljeni načrt se uporablja člen 8(4) do (11).

3. Ukrepi, dejavnosti in postopki iz načrta za izredne razmere se preverijo vsaj enkrat med njegovimi rednimi štiriletnimi posodobitvami iz odstavka 2. Pristojni organ za preverjanje načrta za izredne razmere simulira scenarije z visokim in srednjim učinkom ter odzive v realnem času v skladu s tem načrtom za izredne razmere. Pristojni organ rezultate preverjanj predloži KSP.

4. Načrt za izredne razmere v primeru izrednih razmer zagotavlja ohranitev čezmejnega dostopa do infrastrukture v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2009, kolikor je to tehnično in varnostno izvedljivo, in ne uvaja kakršnega koli ukrepa, ki neupravičeno omejuje pretok plina čez mejo.

Člen 11

Razglasitev krize

1. Obstajajo naslednje tri stopnje krize:

- (a) stopnja zgodnjega opozarjanja (v nadaljnjem besedilu: zgodnje opozarjanje): kadar so na voljo konkretne, resne in zanesljive informacije, da lahko nastopi dogodek, zaradi katerega bi se lahko znatno poslabšalo stanje oskrbe s plinom in zaradi katerega bi lahko bila uvedena stopnja pripravljenosti ali stopnja izrednih razmer; stopnja zgodnjega opozarjanja se lahko aktivira z mehanizmom za zgodnje opozarjanje;
- (b) stopnja pripravljenosti (v nadaljnjem besedilu: pripravljenost): kadar pride do motenj v oskrbi s plinom ali izjemno velikega povpraševanju po plinu, zaradi česar se znatno poslabša stanje oskrbe s plinom, vendar trg še lahko obvlada te motnje ali povpraševanje brez uporabe netržnih ukrepov;
- (c) stopnja izrednih razmer (v nadaljnjem besedilu: izredne razmere): kadar pride do izjemno velikega povpraševanja po plinu, večjih motenj v oskrbi s plinom ali drugega znatnega poslabšanja stanja oskrbe s plinom ter so bili izvedeni vsi zadevni tržni ukrepi, vendar oskrba s plinom ne more zadostiti preostalemu povpraševanju po plinu, tako da je treba dodatno uvesti netržne ukrepe, zlasti da se zagotovi oskrba zaščitene odjemalcev s plinom v skladu s členom 6.

2. Ko pristojni organ razglasi eno od stopenj krize iz odstavka 1, o tem takoj obvesti Komisijo in pristojne organe držav članic, s katerimi je država članica tega pristojnega organa neposredno povezana, ter jim sporoči vse potrebne informacije, zlasti o ukrepih, ki jih namerava sprejeti. V primeru izrednih razmer, v katerih bi bilo treba za pomoč zaprositi Unijo in države članice, pristojni organ zadevne države članice nemudoma obvesti Center Komisije za usklajevanje nujnega odziva (ERCC).

3. Kadar država članica razglasi izredne razmere in sporoči, da je potrebno čezmejno ukrepanje, se vsak povišani standard oskrbe s plinom ali dodatna obveznost iz člena 6(2), uvedena za podjetja plinskega gospodarstva v drugih državah članicah iz iste rizične skupine, začasno zniža na raven, določeno v členu 6(1).

Obveznosti iz prvega pododstavka tega odstavka se prenehajo uporabljati takoj po tem, ko pristojni organ razglasi konec izrednih razmer ali ko Komisija v skladu s prvim pododstavkom odstavka 8 ugotovi, da razglasitev izrednih razmer ni upravičena ali ni več upravičena.

4. Ko pristojni organ razglasi izredne razmere, sprejme predhodno opredeljene ukrepe, kot so določeni v njegovem načrtu za izredne razmere, in takoj obvesti Komisijo, pristojne organe iz rizične skupine in pristojne organe držav članic, s katerimi je država članica tega pristojnega organa neposredno povezana, zlasti o ukrepih, ki jih namerava sprejeti. V ustrezno utemeljenih izjemnih okoliščinah lahko pristojni organ sprejme ukrepe, ki odstopajo od načrta za izredne razmere. Pristojni organ takoj obvesti Komisijo in pristojne organe iz svoje rizične skupine iz Priloge I, ter pristojne organe držav članic, s katerimi je država članica tega pristojnega organa neposredno povezana, o vseh takih ukrepih ter utemelji odstopanje.

5. Kadar se v sosednji državi članici razglasijo izredne razmere, operater prenosnega sistema zagotovi, da ima zmogljivost na povezovalnih točkah s to državo članico, ne glede na to, ali gre za stalno ali prekinljivo zmogljivost, in ne glede na to, ali je bila rezervirana pred ali med izrednimi razmerami, prednost pred konkurenčno zmogljivostjo na izstopnih točkah proti skladiščem. Uporabnik sistema prednostne zmogljivosti uporabniku sistema zagotovljene zmogljivosti takoj plača pravično nadomestilo za finančno izgubo, nastalo zaradi prednostne razvrstitve, kar vključuje ustrezno povračilo stroškov prekinitve zagotovljene zmogljivosti. Postopek za ugotavljanje in plačilo nadomestila ne vpliva na uveljavitev pravila glede prednosti.

6. Države članice, zlasti pa pristojni organi, zagotovijo, da:

- (a) niso uvedeni ukrepi, ki bi kadar koli neupravičeno omejili pretok plina znotraj notranjega trga;
- (b) niso uvedeni ukrepi, ki bi lahko resno ogrozili stanje oskrbe s plinom v drugi državi članici, in
- (c) se ohrani možnost čezmejnega dostopa do infrastrukture v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2009, kolikor je to tehnično in varnostno izvedljivo, v skladu z načrtom za izredne razmere.

7. Država članica se lahko v izrednih razmerah in iz utemeljenih razlogov na zahtevo zadevnega operaterja prenosnega sistema za električno energijo ali plin odloči, da bo pred oskrbo določenih kategorij zaščitene odjemalcev s plinom zagotovila prednostno oskrbo določenih kritičnih plinskih elektrarn s plinom, če bi lahko zaradi pomanjkljive oskrbe takšnih kritičnih plinskih elektrarn s plinom:

- (a) nastala velika škoda pri delovanju električnega sistema ali
- (b) če bi to oviralo proizvodnjo in/ali transport plina.

Države članice vsak tak ukrep pripravijo na podlagi ocene tveganja.

Kritične plinske elektrarne iz prvega pododstavka se skupaj z morebitnimi količinami plina, ki bi bile del takega ukrepa, jasno opredelijo in se vključijo v poglavja nacionalnih načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere, ki se nanašajo na regije. Opredelijo se v tesnem sodelovanju z operaterji prenosnih sistemov za električno energijo in plin zadevne države članice.

8. Komisija čim prej, v vsakem primeru pa v petih dneh po prejemu informacij iz odstavka 2 od pristojnega organa, preveri, ali je razglasitev izrednih razmer upravičena v skladu s točko (c) odstavka 1 ter ali sprejeti ukrepi čim bolj ustrezajo tistim iz načrta za izredne razmere, podjetjem plinskega gospodarstva ne nalagajo nepotrebnega bremena in so v skladu z odstavkom 6. Komisija lahko na zahtevo drugega pristojnega organa, podjetij plinskega gospodarstva ali na lastno pobudo od pristojnega organa zahteva, da ukrepe spremeni, če so v nasprotju s pogoji iz prvega stavka tega odstavka. Komisija lahko od pristojnega organa tudi zahteva, da razglasi konec izrednih razmer, kadar ugotovi, da razglasitev izrednih razmer ni upravičena ali ni več upravičena v skladu s točko (c) odstavka 1.

Pristojni organ v treh dneh po priglasitvi zahteve Komisije ukrepe spremeni in spremembe priglasijo Komisiji ali pa Komisijo obvesti o razlogih, zaradi katerih se z zahtevo ne strinja. V slednjem primeru lahko Komisija v treh dneh po tem, ko je bila obveščena, svojo zahtevo spremeni ali umakne ali z namenom obravnave tega vprašanja skliče sestanek s pristojnim organom ali, kadar je ustrezno, s pristojnimi organi ali, kadar meni, da je potrebno, s KSP. Komisija predloži podrobne razloge za vsako zahtevano spremembo ukrepa. Pristojni organ v celoti upošteva stališče Komisije. Kadar se končna odločitev pristojnega organa razlikuje od stališča Komisije, pristojni organ predloži razloge za takšno odločitev.

9. Ko pristojni organ razglasi konec ene od stopenj krize iz odstavka 1, o tem obvesti Komisijo in pristojne organe držav članic, s katerimi je država članica tega pristojnega organa neposredno povezana.

Člen 12

Odzivi v izrednih razmerah na regionalni ravni in ravni Unije

1. Komisija lahko razglasi izredne razmere na regionalni ravni ali ravni Unije na zahtevo pristojnega organa, ki je razglasil izredne razmere, in po preverjanjih v skladu s členom 11(8).

Komisija razglasi izredne razmere na regionalni ravni ali ravni Unije na zahtevo vsaj dveh pristojnih organov, ki sta razglasila izredne razmere, po preverjanjih v skladu s členom 11(8) in kadar so razlogi za take izredne razmere med seboj povezani.

V vsakem primeru Komisija, ko razglasi izredne razmere na regionalni ravni ali ravni Unije, s sredstvi komunikacije, ki so najprimernejši za stanje, zbere stališča in ustrezno upošteva vse zadevne informacije drugih pristojnih organov. Ko Komisija na podlagi ocene odloči, da ni več upravičenih razlogov za izredne razmere na regionalni ravni ali ravni Unije, razglasi konec izrednih razmer na regionalni ravni ali ravni Unije ter odločitev obrazloži in o njej obvesti Svet.

2. Takoj, ko Komisija razglasi izredne razmere na regionalni ravni ali ravni Unije, skliče sestanek KSP.
3. V izrednih razmerah na regionalni ravni ali ravni Unije Komisija usklajuje ukrepe pristojnih organov, pri čemer v celoti upošteva ustrezne informacije s posvetovanja s KSP in rezultate tega posvetovanja. Komisija zlasti:
 - (a) zagotavlja izmenjavo informacij;
 - (b) zagotavlja doslednost in učinkovitost ukrepov na ravni držav članic in regionalni ravni glede na raven Unije;
 - (c) usklajuje ukrepe v zvezi s tretjimi državami.
4. Komisija lahko skliče skupino za krizno upravljanje, ki jo sestavljajo krizni upravitelji iz točke (g) člena 10(1) iz držav članic, ki jih zadevajo izredne razmere. Komisija lahko v soglasju s kriznimi upravitelji k sodelovanju povabi druge zadevne deležnike. Komisija zagotovi, da je KSP redno obveščena o delu, ki ga opravlja skupina za krizno upravljanje.
5. Države članice, zlasti pa pristojni organi, zagotovijo, da:
 - (a) niso uvedeni ukrepi, ki bi kadar koli neupravičeno omejili pretok plina znotraj notranjega trga, zlasti pretok plina do prizadetih trgov;
 - (b) niso uvedeni ukrepi, ki bi lahko resno ogrozili stanje oskrbe s plinom v drugi državi članici, in
 - (c) se ohrani možnost čezmejnega dostopa do infrastrukture v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2009, kolikor je to tehnično in varnostno izvedljivo, v skladu z načrtom za izredne razmere.
6. Kadar Komisija na zahtevo pristojnega organa ali podjetja plinskega gospodarstva ali na lastno pobudo oceni, da je v primeru izrednih razmer na regionalni ravni ali ravni Unije ukrep države članice ali pristojnega organa oziroma ravnanje podjetja plinskega gospodarstva v nasprotju z odstavkom 5, od te države članice ali pristojnega organa zahteva, naj ukrep spremeni ali sprejme ukrep, ki bo zagotovil skladnost z odstavkom 5, ter jo obvesti o razlogih za to. Pri tem je treba ustrezno upoštevati potrebo po nenehnem varnem delovanju plinskega sistema.

Država članica ali pristojni organ v treh dneh po prejemu obvestila o zahtevi Komisije spremeni svoj ukrep in o tem obvesti Komisijo ali pa Komisijo obvesti o razlogih, zaradi katerih se z zahtevo ne strinja. V slednjem primeru lahko Komisija v treh dneh po tem, je bila obveščena, svojo zahtevo spremeni ali umakne ali za obravnavo tega vprašanja skliče sestanek z državo članico ali pristojnim organom in, kadar meni, da je potrebno, s KSP. Komisija predloži podrobne razloge za vsako zahtevano spremembo ukrepa. Država članica ali pristojni organ v celoti upošteva stališče Komisije. Kadar se končna odločitev pristojnega organa ali države članice razlikuje od stališča Komisije, pristojni organ ali država članica predloži razloge za takšno odločitev.

7. Komisija po posvetovanju s KSP vzpostavi stalni seznam rezervnih članov delovne skupine za spremljanje, ki jo sestavljajo strokovnjaki industrije in predstavniki Komisije. Delovna skupina za spremljanje lahko po potrebi deluje zunaj Unije ter v sodelovanju s tretjimi državami dobaviteljicami in tranzitnimi tretjimi državami spremlja pretok plina v Unijo in poroča o njem.

8. Pristojni organ ERCC Komisije zagotovi vse podatke o vsaki potrebi po pomoči. ERCC oceni splošno stanje in svetuje o pomoči, ki jo je treba zagotoviti najbolj prizadetim državam članicam in, kadar je primerno, tretjim državam.

Člen 13

Solidarnostna pomoč

1. Če država članica zaprosi za uporabo solidarnostnega ukrepa na podlagi tega člena, potem država članica, ki je neposredno povezana z državo članico, ki je zaprosila za uporabo solidarnostnega ukrepa, ali, kadar država članica tako določi, njen pristojni organ, operater prenosnega sistema ali operater distribucijskega sistema sprejme potrebne ukrepe – ne da bi pri tem ustvarjali nevarne razmere, kolikor je to mogoče – s katerimi zagotovi, da se oskrba s plinom za odjemalce, ki niso solidarnostno zaščiteni odjemalci na njegovem ozemlju, v potrebnem obsegu zmanjša ali se ne nadaljuje, in sicer tako dolgo, dokler oskrba solidarnostno zaščitenih odjemalcev s plinom v državi članici, ki je zaprosila za uporabo solidarnostnega ukrepa, ni zadovoljiva. Država članica, ki je zaprosila za uporabo solidarnostnega ukrepa, zagotovi, da je ustrezna količina plina dejansko dobavljena solidarnostno zaščitenim odjemalcem na njenem ozemlju.

V izjemnih okoliščinah in na podlagi ustrezno utemeljene zahteve, ki jo zadevni operater prenosnega sistema za električno energijo ali sistema za zemeljski plin naslovi na svoj pristojni organ, se lahko nadaljuje oskrba nekaterih ključnih plinskih elektrarn, kot so opredeljene v skladu s členom 11(7), v državi članici, ki zagotavlja solidarnostno pomoč, če bi prenehanje oskrbe takšnih elektrarn povzročilo veliko škodo v delovanju sistema električne energije ali oviralo proizvodnjo in/ali transport plina.

2. Država članica zagotovi solidarnostno pomoč tudi drugi državi članici, s katero je povezana prek tretje države, razen če je pretok prek tretje države omejen. Takšna razširitev ukrepa se izvaja na podlagi medsebojnega dogovora zadevnih držav članic, ki po potrebi vključujejo tretjo državo, s katero so povezane.

3. Solidarnostni ukrep se uporabi kot zadnje sredstvo in samo, če država članica, ki je zaprosila za uporabo solidarnostnega ukrepa:

- (a) kljub uporabi ukrepa iz člena 11(3) ni mogla pokriti primanjkljaja v oskrbi solidarnostno zaščitenih odjemalcev s plinom;
- (b) je že uporabila vse tržne ukrepe in vse ukrepe, opredeljene v njenem načrtu za izredne razmere;
- (c) naslovi izrecno prošnjo na Komisijo in pristojne organe vseh držav članic, s katerimi je povezana neposredno ali, v skladu z odstavkom 2, prek tretje države, ter priloži opis izvedenih ukrepov iz točke (b) tega odstavka;
- (d) se zaveže, da bo državi članici, ki zagotavlja solidarnostno pomoč, plačala pravično in takojšnje nadomestilo v skladu z odstavkom 8.

4. Če bi lahko solidarnostno pomoč državi članici, ki je zaprosila za solidarnostno pomoč, zagotovila več kot ena država članica, potem država članica, ki je zaprosila za solidarnostno pomoč, po posvetovanju z vsemi državami članicami, ki so zaprosene za zagotovitev solidarnostne pomoči, poišče najugodnejšo ponudbo, in sicer na podlagi stroškov, hitrosti dobave, zanesljivosti in diverzifikacije oskrbe s plinom. Zadevne države članice dajo takšne ponudbe na podlagi prostovoljnih ukrepov na strani povpraševanja v čim večji meri in za čim več časa, šele nato lahko uporabijo netržne ukrepe.

5. Kadar se izkaže, da tržni ukrepi ne zadostujejo, da bi država članica, ki zagotavlja solidarnostno pomoč, odpravila primanjkljaj v oskrbi s plinom solidarnostno zaščitenih odjemalcev v državi članici, ki je zaprosila za uporabo solidarnostnega ukrepa, lahko država članica, ki zagotavlja solidarnostno pomoč, uvede netržne ukrepe za izpolnitev obveznosti iz odstavkov 1 in 2.

6. Pristojni organ države članice, ki je zaprosila za solidarnostno pomoč, takoj obvesti Komisijo in pristojne organe držav članic, ki zagotavljajo solidarnostno pomoč, ko je oskrba solidarnostno zaščitenih odjemalcev s plinom na ozemlju te države članice zagotovljena ali kadar so obveznosti iz odstavkov 1 in 2 zmanjšane glede na njene potrebe ali pa kadar so prekinjene na zahtevo države članice, ki prejme solidarnostno pomoč.

7. Obveznosti iz odstavkov 1 in 2 se uporabljajo v mejah tehnične varnosti in zanesljivega delovanja plinskega sistema države članice, ki zagotavlja solidarnostno pomoč, in največje možne izvozne zmogljivosti prek medsebojnih povezav infrastrukture zadevne države članice, ki vodijo proti državi članici, ki je zaprosila za solidarnostno pomoč. Takšne okoliščine, zlasti tiste, pod katerimi bo trg zagotovil dobavo v mejah največje zmogljivosti medsebojnih povezav, so lahko navedene v tehničnih, pravnih in finančnih dogovorih.

8. Solidarnostna pomoč v skladu s to uredbo se zagotavlja na podlagi nadomestila. Država članica, ki zaprosi za solidarnostno pomoč, takoj plača pravično nadomestilo ali zagotovi njegovo takojšnje plačilo državi članici, ki zagotavlja solidarnostno pomoč. Tako pravično nadomestilo zajema vsaj:

- (a) plin, dobavljen na ozemlje države članice, ki je zaprosila za solidarnostno pomoč;
- (b) vse druge ustrezne in razumne stroške, ki so nastali pri zagotavljanju solidarnostne pomoči, med drugim po potrebi tudi tiste morebitne stroške takšnih ukrepov, ki so bili določeni vnaprej;
- (c) povračilo vseh nadomestil, ki izhajajo iz sodnih postopkov, postopkov arbitraže ali podobnih postopkov in poravnav ter stroškov, povezanih s takšnimi postopki, v katere je vključena država članica, ki zagotavlja solidarnostno pomoč subjektom, vključenim v takšno zagotavljanje solidarnostne pomoči.

Pravično nadomestilo iz prvega pododstavka med drugim vključuje vse razumne stroške, ki jih ima država članica, ki zagotavlja solidarnostno pomoč, zaradi obveznosti plačila nadomestila na podlagi temeljnih pravic, ki jih zagotavlja pravo Unije, in na podlagi veljavnih mednarodnih obveznosti pri izvajanju tega člena, pa tudi nadaljnje razumne stroške, ki nastanejo zaradi plačila nadomestila v skladu z nacionalnimi predpisi o nadomestilu.

Države članice do 1. decembra 2018 sprejmejo potrebne ukrepe – zlasti tehnične, pravne in finančne dogovore v skladu z odstavkom 10 – za izvajanje prvega in drugega pododstavka tega odstavka. Taki ukrepi lahko določajo praktične podrobnosti v zvezi s takojšnjim plačilom.

9. Države članice zagotovijo, da se določbe tega člena izvedejo v skladu s Pogodbama, Listino Evropske unije o temeljnih pravicah in veljavnimi mednarodnimi obveznostmi. V ta namen sprejmejo potrebne ukrepe.

10. Države članice do 1. decembra 2018 sprejmejo potrebne ukrepe, vključno s tistimi, dogovorjenimi v tehničnih, pravnih in finančnih dogovorih, da zagotovijo oskrbo s solidarnostno zaščitene odjemalcev s plinom v državi članici, ki je zaprosila za uporabo solidarnostnega ukrepa v skladu z odstavkoma 1 in 2. O tehničnih, pravnih in finančnih dogovorih se dogovorijo države članice, ki so med seboj povezane neposredno ali – v skladu z odstavkom 2 – prek tretje države, in te dogovore opišejo v svojih načrtih za izredne razmere. Takšni dogovori lahko med drugim vključujejo naslednje elemente:

- (a) operativno varnost omrežij;
- (b) cene plina, ki se uporabijo, in/ali metodologijo za njihovo določanje, pri čemer je treba upoštevati učinek na delovanje trga;
- (c) uporabo medsebojnih povezav, vključno z dvosmerno zmogljivostjo in podzemnim skladiščenjem plina;
- (d) količine plina ali metodologijo za njihovo določanje;
- (e) kategorije stroškov, ki morajo biti zajeti v pravičnem in takojšnjem nadomestilu, ki lahko vključuje odškodnino zaradi zmanjšanja dobave industriji;
- (f) navedbo načina izračuna pravičnega nadomestila.

Finančni dogovori, ki jih države članice sklenejo, preden zaprosijo za solidarnostno pomoč, vključujejo določbe, ki omogočajo izračun pravičnega nadomestila za vsaj vse ustrezne in razumne stroške, ki nastanejo pri zagotavljanju solidarnostne pomoči, in obvezo, da bo to nadomestilo izplačano.

Vsi mehanizmi nadomestil vključujejo spodbude za iskanje tržno usmerjenih rešitev, kot so dražbe in mehanizmi za odziv na povpraševanje. Ne smejo ustvarjati sprevrženih spodbud, tudi v finančnem smislu, ki bi omogočale akterjem na trgu, da preložijo svoje delovanje na pozneje, ko se bodo uporabljali netržni ukrepi. Vsi mehanizmi nadomestil ali vsaj njihov povzetek se vključijo v načrte za izredne razmere.

11. Dokler lahko država članica s svojo proizvodnjo zagotavlja oskrbo svojih solidarnostno zaščitene odjemalcev s plinom, je v tem obsegu izvzeta iz obveznosti za sklepanje tehničnih, pravnih in finančnih dogovorov z državami članicami, s katerimi je povezana neposredno ali – v skladu z odstavkom 2 – prek tretje države, za namene prejemanja solidarnostne pomoči. Taka izjema ne vpliva na obveznost zadevne države članice, da zagotovi solidarnostno pomoč drugi državi članici na podlagi tega člena.

12. Komisija do 1. decembra 2017 in po posvetovanju s KSP določi pravno nezavezujoče smernice za ključne elemente tehničnih, pravnih in finančnih dogovorov, zlasti glede praktične uporabe elementov iz odstavkov 8 in 10.

13. Kadar države članice do 1. oktobra 2018 ne dosežejo soglasja glede tehničnih, pravnih in finančnih dogovorov, lahko Komisija po posvetovanju z zadevnimi pristojnimi organi predlaga okvir za takšne ukrepe, v katerem določi potrebna načela za zagotovitev njihove operativnosti; ta okvir temelji na smernicah Komisije iz odstavka 12. Države članice dokončno oblikujejo dogovore do 1. decembra 2018 in pri tem čim bolj upoštevajo predlog Komisije.

14. Če državam članicam ne uspe doseči soglasja ali dokončno oblikovati tehničnih, pravnih in finančnih dogovorov, to ne vpliva na uporabo tega člena. V takšnem primeru se zadevne države članice dogovorijo o potrebnih *ad hoc* ukrepih, država članica, ki je zaprosila za solidarnostno pomoč, pa sprejme zavezo v skladu s točko (d) odstavka 3.

15. Obveznosti iz odstavkov 1 in 2 tega člena se prenehajo uporabljati takoj po tem, ko je razglašen konec izrednih razmer ali ko Komisija ugotovi, v skladu s prvim pododstavkom člena 11(8), da razglasitev izrednih razmer ni upravičena ali ni več upravičena.

16. Kadar Unija utрпи stroške zaradi kakršne koli odgovornosti – razen za nezakonita dejanja ali nezakonito ravnanje v skladu z drugim odstavkom člena 340 PDEU – v zvezi z ukrepi, ki jih morajo države članice sprejeti na podlagi tega člena, ji te stroške povrne država članica, ki prejme solidarnostno pomoč.

Člen 14

Izmenjava informacij

1. Kadar je država članica razglasila eno izmed stopenj krize iz člena 11(1), dajo zadevna podjetja plinskega gospodarstva pristojnemu organu zadevne države članice dnevno na voljo predvsem naslednje informacije:

- (a) dnevne napovedi o povpraševanju po plinu in oskrbi s plinom za naslednje tri dni v milijonih kubičnih metrov na dan (mcm/d);
- (b) dnevni pretok plina na vseh čezmejnih vstopnih in izstopnih točkah ter na vseh točkah, ki proizvedni obrat, skladišče ali terminal za UZP povezujejo z omrežjem, v milijonih kubičnih metrov na dan (mcm/d);
- (c) obdobje, izraženo v dnevih, v katerem je predvidoma mogoče zagotoviti oskrbo zaščitenih odjemalcev s plinom.

2. V primeru izrednih razmer na regionalni ravni ali ravni Unije lahko Komisija od pristojnega organa iz odstavka 1 zahteva, naj ji nemudoma zagotovi vsaj:

- (a) informacije iz odstavka 1;
- (b) informacije o ukrepih, ki jih pristojni organ namerava izvesti in tistih, ki jih je že izvedel za ublažitev izrednih razmer, ter informacije o njihovi učinkovitosti;
- (c) zahteve po dodatnih ukrepih, ki naj jih izvedejo drugi pristojni organi;
- (d) ukrepe, ki so bili izvedeni na zahtevo drugih pristojnih organov.

3. Pristojni organ iz odstavka 1 po odpravi izrednih razmer Komisiji čim prej, najpozneje pa šest tednov po odpravi izrednih razmer, predloži podrobno oceno izrednih razmer in učinkovitosti izvedenih ukrepov, vključno z oceno ekonomskega učinka izrednih razmer, učinka na sektor električne energije ter pomoči, ki je bila zagotovljena Uniji in njenim državam članicam ali je bila od njih prejeta. Ta ocena se da na razpolago KSP in se upošteva v posodobitvah načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere.

Komisija analizira ocene pristojnih organov in o rezultatih svoje analize v zbirni obliki obvesti države članice, Evropski parlament in KSP.

4. V ustrezno utemeljenih okoliščinah, ne glede na to, ali so bile razglašene izredne razmere ali ne, lahko pristojni organ najbolj prizadete države članice od podjetij plinskega gospodarstva zahteva, da zagotovijo informacije iz odstavka 1 ali dodatne informacije, potrebne za oceno splošnega stanja oskrbe s plinom v državi članici ali drugih državah članicah, vključno s pogodbenimi informacijami, razen informacij o cenah. Komisija lahko od pristojnih organov zahteva informacije, ki so jih v skladu s tem odstavkom posredovala podjetja plinskega gospodarstva, če ji te informacije niso bile posredovane že prej.

5. Kadar Komisija meni, da je oskrba s plinom v Uniji ali delu Unije ogrožena ali bi lahko bila ogrožena in bi morda bila potreba razglasitev ene od stopenj krize iz člena 11(1), lahko od zadevnih pristojnih organov zahteva, da zberejo in ji predložijo informacije, potrebne za oceno stanja oskrbe s plinom. S svojo oceno seznanijo KSP.

6. Da lahko pristojni organi in Komisija ocenijo zanesljivost stanja oskrbe s plinom na nacionalni in regionalni ravni ter na ravni Unije, vsako podjetje plinskega gospodarstva:

(a) zadevnemu pristojnemu organu priglasijo naslednje podrobnosti glede pogodb o dobavi plina, ki jih je sklenilo za dobavo plina ter imajo čezmejno razsežnost in trajajo več kot eno leto:

(i) trajanje pogodb;

(ii) letne pogodbene količine;

(iii) največje dnevne pogodbene količine v primeru pripravljenosti ali izrednih razmer;

(iv) pogodbeno dogovorjena prevzemna mesta;

(v) najmanjše dnevne in mesečne količine plina;

(vi) pogoje za prekinitev oskrbe s plinom;

(vii) navedbo, ali pogodba posamezno ali skupaj z drugimi pogodbami z istim dobaviteljem ali njegovimi povezanimi podjetji zagotavlja vsaj 28 % prag v najbolj prizadeti državi članici, kot je določeno v točki (b) odstavka 6;

(b) pristojnemu organu najbolj prizadete države članice takoj po sklenitvi ali spremembi pogodb o dobavi plina, priglasijo pogodbe, ki trajajo dlje od enega leta in so sklenjene ali spremenjene 1. novembra 2017 ali pozneje ter posamezno ali skupaj z drugimi pogodbami z istim dobaviteljem ali njegovimi povezanimi podjetji zagotavljajo vsaj 28 % letne porabe zemeljskega plina v tej državi članici, kar se izračuna na podlagi najnovejših razpoložljivih podatkov. Podjetja plinskega gospodarstva poleg tega do 2. novembra 2018 pristojnemu organu priglasijo vse obstoječe pogodbe, ki izpolnjujejo enake pogoje. Obveznost priglasitve ne zajema informacij o cenah in se ne uporablja za spremembe, ki se nanašajo samo na cene plina. Obveznost priglasitve se uporablja tudi za vse trgovinske sporazume, ki so pomembni za izvajanje pogodbe o dobavi plina, razen za informacije o cenah.

Pristojni organ priglasijo Komisiji podatke iz točke (a) prvega pododstavka v anonimizirani obliki. V primeru sklenitve novih pogodb ali spremembe obstoječih pogodb je treba priglasiti celoten niz podatkov do konca septembra zadevnega leta. Kadar pristojni organ ni prepričan, ali določena pogodba, ki mu je bila priglašena na podlagi točke (b) prvega pododstavka, ogroža zanesljivost oskrbe s plinom v državi članici ali regiji, to pogodbo priglasijo Komisiji.

7. V ustrezno utemeljenih okoliščinah, ko je treba zagotoviti preglednost glede ključnih pogodb o dobavi plina, ki so ključnega pomena za zanesljivost oskrbe s plinom, in če pristojni organ najbolj prizadete države članice ali Komisija meni, da bi lahko pogodba o dobavi plina ogrozila zanesljivost oskrbe države članice, regije ali Unije s plinom, lahko pristojni organ države članice ali Komisija od podjetja plinskega gospodarstva zahteva, da predloži zadevno pogodbo, razen informacij o cenah, zaradi ocene njenega učinka na zanesljivost oskrbe s plinom. Zahteva mora biti utemeljena in lahko vključuje tudi podrobnosti o vseh drugih poslovnih sporazumih, ki so pomembni za izvajanje pogodbe o dobavi plina, razen informacij o cenah. Utemeljitev mora vključevati sorazmernost upravnih bremen.

8. Pristojni organi, ki prejmejo informacije na podlagi točke (b) odstavka 6 ali na podlagi odstavka 7 tega člena, prejete informacije ocenijo z vidika zanesljivosti oskrbe s plinom v treh mesecih in rezultate ocene sporočijo Komisiji.

9. Pristojni organ informacije, prejete na podlagi tega člena, upošteva pri pripravi ocene tveganja, načrta preventivnih ukrepov in načrta za izredne razmere ali njihove posodobitve. Komisija lahko sprejme mnenje, v katerem glede na informacije, ki jih prejme na podlagi tega člena, pristojnemu organu predlaga spremembo ocen tveganja ali načrtov. Zadevni pristojni organ oceno tveganja in načrte, na katere se nanaša zahteva, pregleda v skladu s postopkom iz člena 8(9).

10. Države članice do 2. maja 2019 določijo pravila glede kazni, ki se uporabijo, če podjetja plinskega gospodarstva kršijo odstavke 6 ali 7, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se ta pravila izvajajo. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

11. Za namene tega člena „najbolj prizadeta država članica“ pomeni državo članico, v kateri pogodbeni stranka določene pogodbe proda večino plina ali v kateri ima ta največ odjemalcev.

12. Vse pogodbe ali pogodbene informacije, prejete na podlagi odstavkov 6 in 7, ter ustrezne ocene pristojnih organov ali Komisije so zaupne. Pristojni organi in Komisija zagotovijo popolno zaupnost.

Člen 15

Poslovna skrivnost

1. Vse poslovno občutljive informacije, ki so bile prejete, izmenjane ali posredovane na podlagi člena 14(4) do (8) ter člena 18, razen rezultatov ocen iz člena 14(3) in (5), so zaupne in zanje veljajo pogoji glede varovanja poklicne skrivnosti iz tega člena.
2. Obveznost varovanja poklicne skrivnosti velja za naslednje osebe, ki prejmejo zaupne informacije v skladu s to uredbo:
 - (a) osebe, ki delajo ali so delale za Komisijo;
 - (b) revizorje in strokovnjake, ki jih zadolži Komisija;
 - (c) osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe in nacionalne regulativne organe ali druge zadevne organe;
 - (d) revizorje in strokovnjake, ki jih zadolžijo pristojni organi in nacionalni regulativni organi ali drugi zadevni organi.
3. Brez poseganja v primere, za katere se uporablja kazensko pravo, druge določbe te uredbe ali drugo ustrezno pravo Unije, se zaupne informacije, ki jih prejmejo osebe iz odstavka 2 pri opravljanju svojih dolžnosti, ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali organu, razen v obliki povzetka ali zbirni obliki, tako da posameznih udeležencev na trgu ali trgov ni mogoče prepoznati.
4. Brez poseganja v primere, za katere se uporablja kazensko pravo, Komisija, pristojni organi in nacionalni regulativni organi, telesa ali osebe, ki prejmejo zaupne informacije na podlagi te uredbe, lahko zaupne informacije uporabijo samo pri opravljanju svojih dolžnosti in izvajanju svojih funkcij. Drugi organi, telesa ali osebe lahko te informacije uporabijo za namen, za katerega so jim bile posredovane, ali v okviru upravnih ali sodnih postopkov, ki se specifično nanašajo na izvajanje njihovih funkcij.

Člen 16

Sodelovanje s pogodbenicami Energetske skupnosti

1. Kadar države članice in pogodbenice Energetske skupnosti sodelujejo v postopku priprave ocene tveganja ter načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere, lahko takšno sodelovanje vključuje zlasti opredeljevanje medsebojnega vpliva in povezanosti tveganj ter posvetovanja za zagotovitev čezmejne usklajenosti načrtov preventivnih ukrepov in načrtov za izredne razmere.
2. V zvezi s tem lahko pogodbenice Energetske skupnosti na povabilo Komisije sodelujejo v razpravah KSP o vseh zadevah skupnega interesa.

Člen 17

Spremljanje, ki ga izvaja Komisija

Komisija stalno spremlja ukrepe za zanesljivost oskrbe s plinom ter redno poroča KSP.

Komisija na podlagi ocen iz člena 8(7) do 1. septembra 2023 pripravi sklepne ugotovitve o možnih načinih za izboljšanje zanesljivosti oskrbe s plinom na ravni Unije ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te uredbe, po potrebi skupaj z zakonodajnimi predlogi za spremembo te uredbe.

Člen 18

Priglasitve

Ocena tveganja, načrti preventivnih ukrepov, načrti za izredne razmere in vsi ostali dokumenti se priglasijo Komisiji elektronsko prek platforme CIRCABC (Komunikacijsko-informacijsko središče za uprave, podjetja in državljane).

Vsa korespondenca v zvezi s priglasitvijo se pošlje elektronsko.

Člen 19

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 3(8), 7(5) in 8(5) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 1. novembra 2017. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podalšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz členov 3(8), 7(5) in 8(5) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 3(8), 7(5) in 8(5), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu ali Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 20

Odstopanje

1. Ta uredba se ne uporablja za Malto in Ciper, dokler na njunih ozemljih ni oskrbe s plinom. Za Malto in Ciper morajo biti obveznosti, ki so določene v naslednjih določbah, in odločitve, ki sta jih ti državi članici upravičeni sprejeti v skladu z njimi, izpolnjene oziroma sprejete v določenem roku, izračunanem glede na dan prve oskrbe s plinom na njunih ozemljih:

- (a) za točko 5 člena 2, člen 3(2), člen 7(5) in točko (a) člena 14(6): 12 mesecev;
- (b) za člen 6(1): 18 mesecev;
- (c) za člen 8(7): 24 mesecev;
- (d) za člen 5(4): 36 mesecev;
- (e) za člen 5(1): 48 mesecev.

Da bi izpolnila obveznost iz člena 5(1), lahko Malta in Ciper uporabljata določbe iz člena 5(2), vključno z uporabo netržnih ukrepov na strani povpraševanja.

2. Obveznosti, povezane z delom rizičnih skupin iz členov 7 in 8 v zvezi z rizično skupino, povezano z južnim plinskim koridorjem, in rizično skupino v vzhodnem Sredozemlju, se začnejo uporabljati z dnem, ko pomembna infrastruktura/plinovodi začnejo obdobje testiranja delovanja.

3. Dokler ima Švedska dostop do plina izključno prek medsebojnih povezav z omrežjem iz Danske, ki je torej njen edini vir plina in edina država članica, ki ji lahko zagotavlja solidarnostno pomoč, sta Danska in Švedska izvzeti iz obveznosti iz člena 13(10) glede sklenitve tehničnih, pravnih in finančnih dogovorov za zagotavljanje solidarnostne pomoči Danskim s strani Švedske. To ne vpliva na obveznost Danske glede zagotavljanja solidarnostne pomoči in sprejetja potrebnih tehničnih, pravnih in finančnih dogovorov v ta namen na podlagi člena 13.

Člen 21

Razveljavitev

Uredba (EU) št. 994/2010 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IX.

Člen 22

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati četrty dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. novembra 2017.

Člen 13(1) do (6), prvi in drugi pododstavek člena 13(8) ter člen 13(14) in (15) pa se uporabljajo od 1. decembra 2018.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 25. oktobra 2017

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednik
M. MAASIKAS

PRILOGA I

Regionalno sodelovanje

Rizične skupine držav članic, ki so podlaga za sodelovanje, povezano s tveganjem, iz člena 3(7) so:

1. Rizične skupine, ki se oskrbujejo s plinom z vzhoda:

- (a) Ukrajina: Bolgarija, Češka, Nemčija, Grčija, Hrvaška, Italija, Luksemburg, Madžarska, Avstrija, Poljska, Romunija, Slovenija, Slovaška;
- (b) Belorusija: Belgija, Češka, Nemčija, Estonija, Latvija, Litva, Luksemburg, Nizozemska, Poljska, Slovaška;
- (c) Baltsko morje: Belgija, Češka, Danska, Nemčija, Francija, Luksemburg, Nizozemska, Avstrija, Slovaška, Švedska;
- (d) Severovzhod: Estonija, Latvija, Litva, Finska;
- (e) Balkan: Bolgarija, Grčija, Romunija.

2. Rizične skupine, ki se oskrbujejo s plinom z območja Severnega morja:

- (a) Norveška: Belgija, Danska, Nemčija, Irska, Španija, Francija, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Portugalska, Švedska, Združeno kraljestvo;
- (b) Nizkokalorični plin: Belgija, Nemčija, Francija, Nizozemska;
- (c) Danska: Danska, Nemčija, Luksemburg, Nizozemska, Švedska;
- (d) Združeno kraljestvo: Belgija, Nemčija, Irska, Luksemburg, Nizozemska, Združeno kraljestvo.

3. Rizične skupine, ki se oskrbujejo s plinom iz Severne Afrike:

- (a) Alžirija: Grčija, Španija, Francija, Hrvaška, Italija, Malta, Avstrija, Portugalska, Slovenija;
- (b) Libija: Hrvaška, Italija, Malta, Avstrija, Slovenija.

4. Rizične skupine, ki se oskrbujejo s plinom z jugovzhoda:

- (a) južni plinski koridor – kaspjska regija: Bolgarija, Grčija, Hrvaška, Italija, Madžarska, Malta, Avstrija, Romunija, Slovenija, Slovaška;
 - (b) vzhodno Sredozemlje: Grčija, Italija, Ciper, Malta.
-

PRILOGA II

Izračun formule N – 1

1. Opredelitev formule N – 1

Formula N – 1 kaže tehnično zmogljivost plinske infrastrukture za zadostitev celotnemu povpraševanju po plinu na območju izračuna v primeru motenj na največji plinski infrastrukturi na dan izjemno velikega povpraševanja po plinu, ki se po statistični verjetnosti pojavi enkrat v 20 letih.

Plinska infrastruktura zajema prenosno plinovodno omrežje, vključno z medsebojnimi povezavami, ter proizvodne obrate, obrate za UZP in skladišča na območju izračuna.

Tehnična zmogljivost vse ostale razpoložljive plinske infrastrukture mora biti v primeru motenj na največji plinski infrastrukturi najmanj enaka vsoti celotnega dnevnega povpraševanja po plinu na območju izračuna na dan izjemno velikega povpraševanja po plinu, ki se po statistični verjetnosti pojavi enkrat v 20 letih.

Rezultati formule N – 1, ki se izračuna, kot je prikazano spodaj, morajo biti najmanj enaki 100 %.

2. Izračun formule N – 1

$$N - 1 [\%] = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNG_m - I_m}{D_{max}} \times 100, N - 1 \geq 100 \%$$

Parametri za izračun morajo biti jasno opisani in utemeljeni.

Za izračun EP_m je treba posredovati podroben seznam vstopnih točk in njihovo individualno zmogljivost.

3. Opredelitev parametrov formule N – 1

„Območje izračuna“ pomeni geografsko območje, za katerega se izračuna formula N – 1, kot določi pristojni organ.

Opredelitev na strani povpraševanja

„ D_{max} “ pomeni celotno dnevno povpraševanje po plinu (v mcm/d) na območju izračuna na dan izjemno velikega povpraševanja po plinu, ki se po statistični verjetnosti pojavi enkrat v 20 letih.

Opredelitve na strani ponudbe

„ EP_m “: tehnična zmogljivost vstopnih točk (v mcm/d), razen proizvodnih obratov, obratov za UZP in skladišč, zajetih v P_m , LNG_m in S_m , pomeni vsoto tehnične zmogljivosti vseh vstopnih točk na meji, ki lahko zagotavljajo oskrbo s plinom na območju izračuna.

„ P_m “: največja tehnična proizvodna zmogljivost (v mcm/d) pomeni vsoto največje dnevne tehnične proizvodne zmogljivosti vseh obratov za proizvodnjo plina, ki se lahko zagotovi na vstopnih točkah na območju izračuna.

„ S_m “: največja tehnična zmogljivost dobave skladišč (v mcm/d) pomeni vsoto največje dnevne tehnične zmogljivosti praznjenja vseh skladišč, ki se lahko zagotovi na vstopnih točkah na območju izračuna ob upoštevanju njihovih fizičnih značilnosti.

„ LNG_m “: največja tehnična zmogljivost obrata za UZP (v mcm/d) pomeni vsoto največjih dnevnih tehničnih zmogljivosti dobave obratov za UZP na območju izračuna ob upoštevanju kritičnih elementov, kot so praznjenje, sistemske storitve, prehodno skladiščenje in ponovno upljanje UZP ter tehnična zmogljivost dobave v sistem.

„ I_m “: pomeni tehnično zmogljivost največje plinske infrastrukture (v mcm/d) z največjo zmogljivostjo za oskrbo območja izračuna. Ko je na skupno pridobivalno ali dobavno plinsko infrastrukturo priključenih več plinskih infrastruktur, ki ne morejo delovati ločeno, se te infrastrukture štejejo za eno samo posamezno plinsko infrastrukturo.

4. Izračun formule N – 1 z uporabo ukrepov na strani povpraševanja

$$N - 1 [\%] = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNG_m - I_m}{D_{\max} - D_{\text{eff}}} \times 100, N - 1 \geq 100 \%$$

Opredelitev na strani povpraševanja

„D_{eff}“ pomeni delež D_{max} (v mcm/d), ki je lahko v primeru motenj v oskrbi s plinom zadostno in pravočasno pokrit s tržnimi ukrepi na strani povpraševanja v skladu s točko (c) člena 9(1) in členom 5(2).

5. Izračun formule N – 1 na regionalni ravni

Območje izračuna iz točke 3 se po potrebi razširi na ustrezno regionalno raven, kot določijo pristojni organi zadevnih držav članic. Izračun se lahko tudi razširi na regionalno raven rizične skupine, če je tako dogovorjeno s pristojnimi organi rizične skupine. Za izračun formule N – 1 na regionalni ravni se uporabi največja plinska infrastruktura skupnega interesa. Največja plinska infrastruktura skupnega interesa za regijo je največja plinska infrastruktura v regiji, ki neposredno ali posredno prispeva k oskrbi držav članic te regije s plinom in se opredeli v oceni tveganja.

Izračun formule N – 1 na regionalni ravni lahko nadomesti izračun formule N – 1 na nacionalni ravni le, kadar je v skladu s skupno oceno tveganja največja plinska infrastruktura skupnega interesa zelo pomembna za oskrbo vseh zadevnih držav članic.

Na ravni rizične skupine se za izračune iz člena 7(4) uporablja največja plinska infrastruktura skupnega interesa za rizične skupine, ki so navedene v Prilogi I.

—

PRILOGA III

Stalna dvosmerna zmogljivost

1. Pri izvajanju določb iz te priloge lahko kot pristojni organ deluje nacionalni regulativni organ, če se tako odloči država članica.
2. Da bi omogočili ali okrepiли dvosmerno zmogljivost na medsebojni povezavi oziroma da bi pridobili ali podaljšali izvzetje iz navedene obveznosti, operaterji prenosnih sistemov na obeh straneh medsebojne povezave svojim pristojnim organom (v nadaljnjem besedilu: zadevni pristojni organi) in svojim regulativnim organom (v nadaljnjem besedilu: zadevni regulativni organi) po posvetovanju z vsemi operaterji prenosnih sistemov, ki jih to lahko zadeva, predložijo:
 - (a) predlog za vzpostavitev stalne fizične zmogljivosti za transport plina v obe smeri za stalno dvosmerno zmogljivost v zvezi s povratno smerjo (fizična zmogljivost povratnega toka) ali
 - (b) zahtevo za izvzetje iz obveznosti omogočanja dvosmerne zmogljivosti.

Operaterji prenosnih sistemov si prizadevajo, da bi predlog ali zahtevo za izvzetje predložili skupaj. V primeru predloga za vzpostavitev dvosmerne zmogljivosti operaterji prenosnih sistemov lahko predložijo obrazložen predlog za čezmejno razporeditev stroškov. Takšen predlog predložijo najpozneje do 1. decembra 2018 za vse medsebojne povezave, ki so obstajale 1. novembra 2017, za nove medsebojne povezave pa po končani fazi izdelave študije izvedljivosti, toda pred začetkom faze podrobnega tehničnega oblikovanja za nove medsebojne povezave.

3. Zadevni pristojni organi se po prejemu predloga ali zahteve za izvzetje o predlogu ali zahtevi za izvzetje nemudoma posvetujejo s pristojnimi organi države članice, ki bi lahko v skladu z oceno tveganja imela koristi od zmogljivosti povratnega toka in, če niso pristojni organi, nacionalnimi regulativnimi organi te države članice ter Agencijo in Komisijo. Organi, s katerimi je bilo opravljeno posvetovanje, lahko dajo mnenje v štirih mesecih od prejema prošnje za posvetovanje.
4. Zadevni regulativni organi v šestih mesecih po prejemu skupnega predloga na podlagi člena 5(6) in (7) te uredbe, po posvetovanju z zadevnimi nosilci projektov sprejmejo usklajene odločitve o čezmejni razporeditvi stroškov naložbe, ki jih krijejo posamezni operaterji prenosnih sistemov. Kadar zadevni regulativni organi ne dosežejo soglasja v navedenem roku, o tem nemudoma obvestijo zadevne pristojne organe.
5. Zadevni pristojni organi na podlagi ocene tveganja, informacij iz člena 5(5) te uredbe, mnenj, prejetih v posvetovanjih iz točke 3 te priloge, ter ob upoštevanju zanesljivosti oskrbe s plinom in prispevka k notranjemu trgu plina sprejmejo usklajeno odločitev. To usklajeno odločitev sprejmejo v dveh mesecih. Dvomesecni rok, v katerem morajo zadevni regulativni organi sprejeti usklajeno odločitev, začne teči po štirimesečnem obdobju, določenem za predložitev mnenj v skladu s točko 3, razen če so bila vsa mnenja prejeta že prej, ali po šestmesečnem obdobju iz točke 4. Z usklajeno odločitvijo se:
 - (a) sprejme predlog za dvosmerno zmogljivost. Takšna odločitev, ki jo pripravijo zadevni regulativni organi, vključuje analizo stroškov in koristi, časovni okvir za izvajanje in dogovore za poznejšo uporabo, spremlja pa jo usklajena odločitev o čezmejni razporeditvi stroškov iz točke 4;
 - (b) odobri ali podaljša začasno izvzetje za največ štiri leta, če je iz analize stroškov in koristi, vključene v odločitvi, razvidno, da zmogljivost povratnega toka ne bi povečala zanesljivosti oskrbe s plinom nobene zadevne države članice, ali če bi naložbeni stroški bistveno presežali možne koristi za zanesljivost oskrbe s plinom, ali
 - (c) od operaterjev prenosnih sistemov zahteva, da svoj predlog ali zahtevo za izvzetje spremenijo ali ponovno predložijo v največ štirih mesecih.
6. Zadevni pristojni organi nemudoma predložijo usklajeno odločitev, vključno z mnenji, pridobljenimi v posvetovanjih v skladu s točko 3, pristojnim organom in nacionalnim regulativnim organom, ki so predložili mnenje s skladu s točko 3, zadevnim regulativnim organom, Agenciji in Komisiji.

7. Pristojni organi iz točke 6 lahko v dveh mesecih od prejema usklajene odločitve predstavijo svoje ugovore zoper njo ter jih posredujejo zadevnim pristojnim organom, ki so jo sprejeli, Agenciji in Komisiji. Ugovori se lahko nanašajo samo na dejstva in oceno, predvsem na čezmejno porazdelitev stroškov, o kateri ni bilo opravljeno posvetovanje v skladu s točko 3.
8. Agencija v treh mesecih od prejema usklajene odločitve v skladu s točko 6 sprejme mnenje o vseh elementih usklajene odločitve ob upoštevanju morebitnih ugovorov ter mnenje posreduje vsem zadevnim pristojnim organom, pristojnim organom iz točke 6 in Komisiji.
9. Komisija lahko v štirih mesecih od prejema mnenja Agencije v skladu s točko 8 sprejme sklep, s katerim zahteva spremembe usklajene odločitve. Komisija vsako takšno odločitev sprejme na podlagi meril iz točke 5, razlogov pristojnih organov za sprejetje odločitve in mnenja Agencije. Zadevni pristojni organi zahtevo Komisije izpolnijo tako, da odločitev spremenijo v štirih tednih.

Če Komisija ne ukrepa v navedenem štirimesečnem obdobju, se šteje, da ne nasprotuje odločitvi zadevnih pristojnih organov.

10. Če zadevni pristojni organi niso mogli sprejeti usklajene odločitve v roku, določenem v točki 5, ali če zadevni regulativni organi niso mogli doseči dogovora o razporeditvi stroškov v roku, določenem v točki 4, zadevni pristojni organi o tem obvestijo Agencijo in Komisijo najpozneje na dan izteka roka. Komisija v štirih mesecih po prejetju teh informacij in po morebitnem posvetovanju z Agencijo sprejme odločitev, ki se nanaša na vse elemente usklajene odločitve iz točke 5, razen na čezmejno razporeditev stroškov, in to odločitev predloži zadevnim pristojnim organom in Agenciji.
11. Če je v odločitvi Komisije v skladu s točko 10 te priloge zahtevana dvosmerna zmogljivost, Agencija prejme odločitev o čezmejni razporeditvi stroškov v skladu s členom 5(7) te uredbe v treh mesecih po prejemu odločitve Komisije. Preden Agencija sprejme takšno odločitev, se posvetuje z zadevnimi regulativnimi organi in operaterji prenosnih sistemov. Kadar Agencija zahteva dodatne informacije, se trimesečno obdobje lahko podaljša za dodatna dva meseca. Dodatno obdobje začne teči dan po prejetju vseh informacij.
12. Komisija, Agencija, pristojni organi, nacionalni regulativni organi in operaterji prenosnih sistemov ohranijo zaupnost poslovno občutljivih informacij.
13. Izvzeta iz obveznosti omogočanja dvosmerne zmogljivosti, odobrena na podlagi Uredbe (EU) št. 994/2010, še naprej ostajajo veljavna, razen če Komisija ali druge zadevne države članice zahtevajo revizijo ali če se izteče njihov rok veljavnosti.

PRILOGA IV

Predloga za skupno oceno tveganja

Naslednja predloga se izpolni v jeziku, o katerem se dogovori rizična skupina.

Splošne informacije

- Države članice v rizični skupini
- Ime pristojnih organov, ki so odgovorni za pripravo ocene tveganja ⁽¹⁾

1. Opis sistema

Navedite kratek opis plinskega sistema rizične skupine, ki vsebuje:

- (a) najpomembnejše številke v zvezi s porabo plina ⁽²⁾: končno letno porabo plina (bcm) in razčlenitev po vrstah odjemalcev ⁽³⁾, konično obremenitev (skupno in razčlenitev po kategorijah odjemalcev v mcm/d);
- (b) opis delovanja plinskega sistema v rizični skupini: glavni tokovi (vstopni/izstopni/transitni), zmogljivost vstopnih/izstopnih točk v regijo in iz nje ter za vsako državo članico, vključno s stopnjo izkoriščenosti, obrati za UZP (največja dnevna zmogljivost, stopnja izkoriščenosti in režim dostopa) itd.;
- (c) čim natančnejšo razčlenitev virov za uvoz plina na nacionalni ravni za vsako državo izvora ⁽⁴⁾;
- (d) opis vloge skladišč, ki so pomembna za rizično skupino, vključno s čezmejnimi dostopom:
 - (i) skladiščna zmogljivost (skupna in razpoložljiv plin) v primerjavi s povpraševanjem med kurilno sezono;
 - (ii) največja dnevna zmogljivost praznjenja pri različnih ravneh napolnjenosti (idealno pri polnem skladišču in na ravni ob koncu sezone);
- (e) opis vloge domače proizvodnje v rizični skupini:
 - (i) obseg proizvodnje glede na končno letno porabo plina;
 - (ii) največja dnevna proizvodna zmogljivost;
- (f) opis vloge plina v proizvodnji električne energije (npr. pomembnost, vloga kot alternativna možnost za obnovljive vire energije), vključno s plinsko proizvodno zmogljivostjo (skupno (MWe) in kot odstotek skupne proizvodne zmogljivosti) ter sproizvodnjo (skupno (MWe) in kot odstotek skupne proizvodne zmogljivosti).

2. Infrastrukturni standard (člen 5)

Opišite izračune za formulo/formule N – 1 na regionalni ravni za rizično skupino, če je tako dogovorjeno s pristojnimi organi rizične skupine, in obstoječe dvostranske zmogljivosti, kot sledi:

- (a) Formula N – 1
 - (i) opredelitev največje posamezne plinske infrastrukture skupnega interesa v rizični skupini;
 - (ii) izračun formule N – 1 na regionalni ravni;

⁽¹⁾ Kadar je kakšen pristojni organ to nalogo prenesel na drug organ, navedite imena organov, ki so odgovorni za pripravo te ocene tveganja.

⁽²⁾ Če gre za prvo oceno, naj bodo zajeti podatki za zadnji dve leti. Če gre za posodobitev, naj bodo zajeti podatki za zadnja štiri leta.

⁽³⁾ Vključno z industrijskimi odjemalci, proizvodnjo električne energije, daljinskim ogrevanjem, gospodinjstvi, storitvami in drugimi (prosimo, navedite vrsto odjemalcev, ki je zajeta). Navedite tudi obseg porabe zaščitenih odjemalcev.

⁽⁴⁾ Opišite uporabljeno metodologijo.

- (iii) opis vrednosti, ki so bile uporabljene za vse elemente formule $N - 1$, vključno z vmesnimi vrednostmi, ki so bile uporabljene pri izračunu (npr. za EP_m navedite zmogljivost vseh vstopnih točk, ki so bile upoštevane v okviru tega parametra);
 - (iv) navedba metodologije in morebitne uporabljene predpostavke za izračun parametrov v formuli $N - 1$ (npr. D_{max}) (podrobna pojasnila navedite v prilogah);
- (b) dvosmerna zmogljivost
- (i) navedite povezovalne točke, opremljene z dvosmerno zmogljivostjo, in največjo zmogljivost dvosmernih tokov;
 - (ii) navedite ureditev za uporabo zmogljivosti povratnega toka (npr. prekinljiva zmogljivost);
 - (iii) navedite povezovalne točke, za katere je bilo odobreno izvzetje v skladu s členom 5(4), trajanje izvzvetja in razloge, zaradi katerih je bilo odobreno.

3. Določitev tveganj

Opišite velika čezmejna tveganja, za katera je bila oblikovana skupina, in dejavnike tveganja v različnih okoliščinah, zaradi katerih bi se lahko to tveganje uresničilo, ter njihovo verjetnost in posledice.

Nepopoln seznam dejavnikov tveganja, ki se vključi v oceno samo, če ustrezni pristojni organ meni, da je to ustrezno:

- (a) Politični dejavniki
- motnje v oskrbi s plinom iz tretjih držav iz različnih razlogov,
 - politični nemiri (v državi izvora ali tranzitni državi),
 - vojna/državljska vojna (v državi izvora ali tranzitni državi),
 - terorizem.
- (b) Tehnološki dejavniki
- eksplozije/požari,
 - požari (znotraj določenega objekta),
 - puščanje,
 - pomanjkljivo vzdrževanje,
 - okvara opreme (neuspeh zagon, okvara med delovanjem itd.),
 - pomanjkanje električne energije (ali drugega vira energije),
 - okvara IKT (okvara strojne ali programske opreme, internet, težave s sistemom za nadzor, vodenje in zbiranje podatkov (SCADA) itd.),
 - kibernetični napad,
 - učinek izkopnih del (kopanje, zabijanje pilotov), zemeljska dela itd.
- (c) Poslovni/tržni/finančni dejavniki
- dogovori z dobavitelji iz tretjih držav,
 - poslovni spor,
 - infrastruktura, ki je pomembna za zanesljivost oskrbe s plinom, je pod nadzorom subjektov iz tretjih držav, kar bi lahko med drugim pomenilo tveganje premajhnega obsega naložb, onemogočanja diverzifikacije ali nespoštovanja prava Unije,
 - nestanovitnost cen,
 - premajhen obseg naložb,

- nenadna, nepričakovana konična obremenitev,
- druga tveganja, ki bi lahko povzročila slabe strukturne rezultate.

(d) Socialni dejavniki

- stavke (v različnih sorodnih sektorjih, v sektorju plina, pristaniščih, prometu itd.),
- sabotaža,
- vandalizem,
- kraja.

(e) Naravni dejavniki

- potresi,
- plazovi,
- poplave (močno deževje, reke),
- viharji (na morju),
- snežni plazovi,
- ekstremne vremenske razmere,
- požari (zunaj objekta, npr. v gozdovih, na travnikih v bližini itd.).

Analiza

- (a) opišite velika čezmejna tveganja in vse druge relevantne dejavnike tveganja v rizični skupini, vključno z njihovo verjetnostjo in učinkom, ter medsebojni vpliv in povezanost tveganj z drugimi državami članicami, kot je primerno;
- (b) opišite merila, po katerih je bilo določeno, ali je sistem izpostavljen visokim/nesprejemljivim tveganjem;
- (c) sestavite seznam pomembnih scenarijev tveganja v skladu z viri tveganja ter opišite, kako ste jih izbrali;
- (d) navedite, v kolikšni meri so bili upoštevani scenariji, ki jih je pripravil ENTSO-G.

4. Analiza tveganja in ocena

Analizirajte sklop pomembnih scenarijev tveganja iz točke 3. Simulacija scenarijev tveganja naj vsebuje tudi obstoječe ukrepe za zanesljivost oskrbe s plinom, kot sta infrastrukturni standard, izračunan z uporabo formule $N - 1$ iz točke 2 Priloge II, če je to ustrezno, in standard oskrbe s plinom. Za vsak scenarij tveganja:

- (a) podrobno opišite scenarij tveganja, vključno z vsemi predpostavkami in morebitnimi metodologijami, ki so podlaga za izračun;
- (b) podrobno opišite rezultate izvedenih simulacij, vključno s količinsko določitvijo vpliva (npr. prostornina nedobavljenega plina, socialno-gospodarski vplivi, vplivi na daljinsko ogrevanje, vplivi na proizvodnjo električne energije).

5. Sklepne ugotovitve

Opišite glavne rezultate skupne ocene tveganja, navedite tudi, pri katerih scenarijih je potrebno nadaljnje ukrepanje.

PRILOGA V

Predloga za nacionalno oceno tveganja

Splošne informacije

Ime pristojnega organa, ki je odgovoren za pripravo te ocene tveganja ⁽¹⁾.

1. Opis sistema

1.1 Navedite kratak in jedrnat opis regionalnega plinskega sistema za vsako rizično skupino ⁽²⁾, v kateri sodeluje država članica, ki vsebuje:

- (a) glavne številčne podatke o porabi plina ⁽³⁾: končna letna poraba plina (bcm) in razčlenitev po vrstah odjemalcev ⁽⁴⁾, konična obremenitev (skupna in razčlenitev po kategorijah odjemalcev v mcm/d);
- (b) opis delovanja plinskega sistema/sistemov v zadevnih rizičnih skupinah: glavni tokovi (vstopni/izstopni/transitni), zmogljivost vstopnih/izstopnih točk v rizično skupine regije/regij in iz nje ter za vsako državo članico, vključno s stopnjo izkoriščenosti, obrati za UZP (največja dnevna zmogljivost, stopnja izkoriščenosti in režim dostopa) itd.;
- (c) čim natančnejšo razčlenitev virov za uvoz plina na nacionalni ravni za vsako državo izvora ⁽⁵⁾;
- (d) opis vloge skladišč, ki so pomembna za rizično skupino, vključno s čezmejnimi dostopom:
 - (i) skladiščna zmogljivost (skupna in razpoložljiv plin) v primerjavi s povpraševanjem med kurilno sezono;
 - (ii) največja dnevna zmogljivost praznjenja pri različnih ravneh napolnjenosti (idealno pri polnem skladišču in povpraševanju ob koncu sezone);
- (e) opis vloge domače proizvodnje v rizični skupini/skupinah:
 - (i) obseg proizvodnje glede na končno letno porabo plina;
 - (ii) največja delovna proizvodna zmogljivost in opis, kako je mogoče z njo pokriti največjo dnevno porabo;
- (f) opis vloge plina v proizvodnji električne energije (npr. pomembnost, vloga kot alternativna možnost za obnovljive vire energije), vključno s plinsko proizvodno zmogljivostjo (skupno (MWe) in kot odstotek skupne proizvodne zmogljivosti) ter soproizvodnjo (skupno (MWe) in kot odstotek skupne proizvodne zmogljivosti).

1.2 Navedite kratak opis plinskega sistema države članice, ki vsebuje:

- (a) glavne številčne podatke o porabi plina: končna letna poraba plina (bcm) in razčlenitev po vrstah odjemalcev, konična obremenitev (mcm/d);
- (b) opis delovanja plinskega sistema na nacionalni ravni, vključno z infrastrukturo (če ni že opisana v točki 1.1(b)). Če je primerno, vključite sistem L-plina;
- (c) opredelitev ključne infrastrukture, ki je pomembna za zanesljivost oskrbe s plinom;
- (d) čim natančnejšo razčlenitev virov uvoza plina na nacionalni ravni za vsako državo izvora;
- (e) opis vloge skladiščenja in pri tem navedba:
 - (i) skladiščne zmogljivosti (skupne in razpoložljive) v primerjavi s povpraševanjem med kurilno sezono;
 - (ii) največje dnevne zmogljivosti praznjenja pri različnih ravneh napolnjenosti (idealno pri polnem skladišču in na ravni ob koncu sezone);

⁽¹⁾ Kadar je pristojni organ to nalogo prenesel na drug organ, navedite imena organov, ki so odgovorni za pripravo te ocene tveganja.

⁽²⁾ Zaradi poenostavitve, če je možno, predstavite informacije na najvišji ravni rizične skupine in po potrebi združite podrobnosti.

⁽³⁾ Če gre za prvo oceno, naj bodo zajeti podatki za zadnji dve leti. Če gre za posodobitev, naj bodo zajeti podatki za zadnja štiri leta.

⁽⁴⁾ Vključno z industrijskimi odjemalci, proizvodnjo električne energije, daljinskim ogrevanjem, gospodinjstvi, storitvami in drugimi (navedite vrsto odjemalcev, ki je zajeta). Navedite tudi obseg porabe zaščitnih odjemalcev.

⁽⁵⁾ Opišite uporabljeno metodologijo.

- (f) opis vloge domače proizvodnje in pri tem navedba:
- (i) obsega proizvodnje glede na končno letno porabo plina;
 - (ii) največje dnevne proizvodne zmogljivosti;
- (g) opis vloge plina v proizvodnji električne energije (npr. pomembnost, vloga kot alternativna možnost za obnovljive vire energije), vključno s plinsko proizvodno zmogljivostjo (skupno (MWe) in kot odstotek skupne proizvodne zmogljivosti) ter soproizvodnjo (skupno (MWe) in kot odstotek skupne proizvodne zmogljivosti).

2. Infrastrukturni standard (člen 5)

Opišite, kako je zagotovljena skladnost z infrastrukturnim standardom, vključno z glavnimi vrednostmi, ki se uporabljajo za formulo N – 1, alternativnimi možnostmi za zagotavljanje skladnosti z njo (z neposredno povezanimi državami članicami, ukrepi na strani povpraševanja) in obstoječimi dvosmernimi zmogljivostmi, kot sledi:

(a) Formula N – 1

- (i) opredelitev največje posamezne infrastrukture;
- (ii) izračun formule N – 1 na nacionalni ravni;
- (iii) opis vrednosti, ki so bile uporabljene za vse elemente formule N – 1, vključno z vmesnimi vrednostmi, ki so bile uporabljene pri izračunu (npr. za EP_m navedite zmogljivost vseh vstopnih točk, ki so bile upoštevane v okviru tega parametra);
- (iv) navedba morebitne uporabljene metodologije za izračun parametrov v formuli N – 1 (npr. D_{max}) (podrobna pojasnila navedite v prilogah);
- (v) pojasnilo rezultatov izračuna formule N – 1 ob upoštevanju ravni skladiščenja pri 30 % in 100 % največje delovne prostornine;
- (vi) pojasnilo glavnih rezultatov simulacije formule N – 1 z uporabo hidravličnega modela;
- (vii) če se tako odloči država članica, izračun formule N – 1 z uporabo ukrepov na strani povpraševanja:
 - izračun formule N – 1 v skladu s točko 2 Priloge II,
 - opis vrednosti, ki so bile uporabljene za vse elemente formule N – 1, vključno z vmesnimi vrednostmi, ki so bile uporabljene pri izračunu (če se razlikujejo od vrednosti, opisanih v točki 2(a)(iii)),
 - navedite morebitne uporabljene metodologije za izračun parametrov v formuli N – 1 (npr. D_{max}) (podrobna pojasnila navedite v prilogah),
 - pojasnite tržne ukrepe na strani povpraševanja, ki so bili ali bodo sprejeti za nadomestitev motenj v oskrbi s plinom, in njihov pričakovani učinek (D_{eff});
- (viii) če je tako dogovorjeno s pristojnimi organi zadevne rizične skupine/skupin ali z neposredno povezanimi državami članicami, skupni izračun oziroma izračuni formule N – 1:
 - izračun formule N – 1 v skladu s točko 5 Priloge II,
 - opis vrednosti, ki so bile uporabljene za vse elemente formule N – 1, vključno z vmesnimi vrednostmi, ki so bile uporabljene pri njihovem izračunu (če se razlikujejo od vrednosti, opisanih v točki 2(a)(iii)),
 - navedite metodologije in morebitne uporabljene predpostavke za izračun parametrov v formuli N – 1 (npr. D_{max}) (podrobna pojasnila navedite v prilogah),
 - pojasnite dogovorjeno ureditev za zagotavljanje skladnosti s formulo N – 1;

(b) Dvosmerna zmogljivost:

- (i) navedite povezovalne točke, opremljene z dvosmerno zmogljivostjo, in največjo zmogljivost dvosmernih tokov;

- (ii) navedite ureditev za uporabo zmogljivosti povratnega toka (npr. prekinljiva zmogljivost);
- (iii) navedite povezovalne točke, za katere je bilo odobreno izvzetje v skladu s členom 5(4), trajanje izvzetja in razloge, zaradi katerih je bilo odobreno.

3. Določitev tveganj

Opišite dejavnike tveganj, ki bi lahko negativno vplivali na zanesljivost oskrbe s plinom v državi članici, njihovo verjetnost in posledice.

Nepopoln seznam vrst dejavnikov tveganja, ki se vključi v oceno samo, če ustrezeni pristojni organ meni, da je to ustrezno:

(a) Politični dejavniki

- motnje v oskrbi s plinom iz tretjih držav iz različnih razlogov,
- politični nemiri (v državi izvora ali tranzitni državi),
- vojna/državljska vojna (v državi izvora ali tranzitni državi),
- terorizem.

(b) Tehnološki dejavniki

- eksplozije/požari,
- požari (znotraj določenega objekta),
- puščanje,
- pomanjkljivo vzdrževanje,
- okvara opreme (neuspeh zagon, okvara med delovanjem itd.),
- pomanjkanje električne energije (ali drugega vira energije),
- okvara IKT (okvara strojne ali programske opreme, internet, težave s sistemom za nadzor, vodenje in zbiranje podatkov (SCADA) itd.),
- kibernetški napad,
- učinek izkopnih del (kopanje, zabijanje pilotov), zemeljska dela itd..

(c) Poslovni/tržni/finančni dejavniki

- dogovori z dobavitelji iz tretjih držav,
- poslovni spor,
- infrastruktura, ki je pomembna za zanesljivost oskrbe s plinom, je pod nadzorom subjektov iz tretjih držav, kar bi lahko med drugim pomenilo tveganje premajhnega obsega naložb, onemogočanja diverzifikacije ali nespoštovanja prava Unije,
- nestanovitnost cen,
- premajhen obseg naložb,
- nenadna, nepričakovana konična obremenitev,
- druga tveganja, ki bi lahko povzročila slabe strukturne rezultate.

(d) Socialni dejavniki

- stavke (v različnih sorodnih sektorjih, v sektorju plina, pristaniščih, prometu itd.),
- sabotaža,
- vandalizem,
- kraja.

- (e) Naravni dejavniki
- potresi,
 - plazovi,
 - poplave (močno deževje, reke),
 - viharji (na morju),
 - nežni plazovi,
 - ekstremne vremenske razmere,
 - požari (zunaj objekta, npr. v gozdovih, na travnikih v bližini itd.).

Analiza

- (a) navedite pomembne dejavnike tveganja za državo članico, vključno z njihovo verjetnostjo in učinkom;
- (b) opišite merila, po katerih je bilo določeno, ali je sistem izpostavljen visokim/nesprejemljivim tveganjem;
- (c) sestavite seznam pomembnih scenarijev tveganja v skladu z dejavniki tveganja in njihovo verjetnostjo ter opišite, kako ste jih izbrali.

4. Analiza in ocena tveganja

Analizirajte sklop pomembnih scenarijev tveganja iz točke 3. Simulacija scenarijev tveganja naj vsebuje tudi obstoječe ukrepe za zanesljivost oskrbe s plinom, kot sta med drugim infrastrukturni standard, izračunan z uporabo formule $N - 1$ iz točke 2 Priloge II, in standard oskrbe s plinom. Za vsak scenarij tveganja:

- (a) podrobno opišite scenarij tveganja, vključno z vsemi predpostavkami in morebitnimi metodologijami, ki so podlaga za izračun;
- (b) podrobno opišite rezultate izvedenih simulacij, vključno s količinsko določitvijo vplivov (npr. prostornina nedobavljenega plina, socialno-gospodarski vplivi, vplivi na daljinsko ogrevanje, vplivi na proizvodnjo električne energije);
- (c) ugotovitve na podlagi različnih analiz tveganja, v katere je bila vključena država članica.

5. Sklepne ugotovitve

Opišite najpomembnejše rezultate skupne ocene tveganja, v katero so bile vključene države članice; navedite tudi, pri katerih scenarijih je potrebno nadaljnje ukrepanje.

PRILOGA VI

Predloga za načrt preventivnih ukrepov*Splošne informacije*

- Države članice v rizični skupini
- Ime pristojnega organa, ki je odgovoren za pripravo tega načrta ⁽¹⁾

1. Opis sistema

1.1 Navedite kratek in jedrnat opis regionalnega plinskega sistema za vsako rizično skupino ⁽²⁾, v kateri sodelujejo države članice, ki vsebuje:

- (a) najpomembnejše številke v zvezi s porabo plina ⁽³⁾: končna letna poraba plina (bcm) in razčlenitev po vrstah odjemalcev ⁽⁴⁾, konična obremenitev (skupna in razčlenitev po kategorijah odjemalcev v mcm/d);
- (b) opis delovanja plinskega sistema v rizičnih skupinah: glavni tokovi (vstopni/izstopni/tranzitni), zmogljivost vstopnih/izstopnih točk v regijo in iz nje ter za vsako državo članico, vključno s stopnjo izkoriščenosti, obrati za UZP (največja dnevna zmogljivost, stopnja izkoriščenosti in režim dostopa) itd.;
- (c) čim natančnejšo razčlenitev virov za uvoz plina na nacionalni ravni za vsako državo izvora ⁽⁵⁾;
- (d) opis vloge skladišč, ki so pomembna za regijo, vključno s čezmejnimi dostopom:
 - (i) skladiščna zmogljivost (skupna in razpoložljiv plin) v primerjavi s povpraševanjem med kurilno sezono;
 - (ii) največja dnevna zmogljivost praznjenja pri različnih ravneh napolnjenosti (idealno pri polnem skladišču in na ravni ob koncu sezone);
- (e) opis vloge domače proizvodnje v regiji:
 - (i) obseg proizvodnje glede na končno letno porabo plina;
 - (ii) največja dnevna proizvodna zmogljivost;
- (f) opis vloge plina v proizvodnji električne energije (npr. pomembnost, vloga kot alternativna možnost za obnovljive vire energije), vključno s plinsko proizvodno zmogljivostjo (skupno (MWe) in kot odstotek skupne proizvodne zmogljivosti) ter soproizvodnjo (skupno (MWe) in kot odstotek skupne proizvodne zmogljivosti);
- (g) opis vloge, ki jo imajo ukrepi za energetska učinkovitost in njihov vpliv na letno končno porabo plina.

1.2 Navedite kratek opis plinskega sistema za vsako državo članico, ki vsebuje:

- (a) glavne številčne podatke o porabi plina: končno letna poraba plina (bcm) in razčlenitev po vrstah odjemalcev, konična obremenitev (mcm/d);
- (b) opis delovanja plinskega sistema na nacionalni ravni, vključno z infrastrukturo (če ni že opisana v točki 1.1(b));
- (c) opredelitev ključne infrastrukture, ki je pomembna za zanesljivost oskrbe;

⁽¹⁾ Kadar je kakšen pristojni organ to nalogo prenesel na drug organ, navedite imena organov, ki so odgovorni za pripravo tega načrta.

⁽²⁾ Zaradi poenostavitve, če je možno, predstavite informacije na najvišji ravni rizične skupine in po potrebi združite podrobnosti.

⁽³⁾ Če gre za prvi načrt, naj bodo zajeti podatki za zadnji dve leti. Če gre za posodobitev, naj bodo zajeti podatki za zadnja štiri leta.

⁽⁴⁾ Vključno z industrijskimi odjemalci, proizvodnjo električne energije, daljinskim ogrevanjem, gospodinjstvi, storitvami in drugimi (prosimo, navedite vrsto odjemalcev, ki je zajeta).

⁽⁵⁾ Opišite uporabljeno metodologijo.

- (d) čim natančnejšo razčlenitev izvorov uvoza plina na nacionalni ravni za vsako državo izvora;
- (e) opis vloge skladiščenja v državi članici in pri tem navedbo:
 - (i) skladiščne zmogljivosti (skupne in razpoložljive) v primerjavi s povpraševanjem med kurilno sezono;
 - (ii) največje dnevne zmogljivosti praznjenja pri različnih ravneh napolnjenosti (idealno pri polnem skladišču in na ravni ob koncu sezone);
- (f) opis vloge domače proizvodnje in pri tem navedbo:
 - (i) obsega proizvodnje glede na končno letno porabo plina;
 - (ii) največje dnevne proizvodne zmogljivosti;
- (g) opis vloge plina v proizvodnji električne energije (npr. pomembnost, vloga kot alternativna možnost za obnovljive vire energije), vključno s plinsko proizvodno zmogljivostjo (skupno (MWe) in kot odstotek skupne proizvodne zmogljivosti) ter soproizvodnjo (skupno (MWe) in kot odstotek skupne proizvodne zmogljivosti);
- (h) opis vloge, ki jo imajo ukrepi za energetska učinkovitost in njihov vpliv na letno končno porabo plina.

2. Povzetek ocene tveganja

Na kratko opišite rezultate zadevne skupne in nacionalne ocene tveganja, ki je bila izvedena v skladu s členom 7, vključno:

- (a) s seznamom ocenjenih scenarijev, kratkim opisom predpostavk, ki je bil uporabljen pri vsakem, ter ugotovljenimi tveganji/pomanjkljivostmi;
- (b) z glavnimi ugotovitvami ocene tveganja.

3. Infrastrukturni standard (člen 5)

Opišite, kako je zagotovljena skladnost z infrastrukturnim standardom, vključno z glavnimi vrednostmi, ki se uporabljajo za formulo N – 1, alternativnimi možnostmi za zagotavljanje skladnosti z njo (s sosednjimi državami članicami, ukrepi na strani povpraševanja) in obstoječimi dvosmernimi zmogljivostmi, kot sledi:

3.1 Formula N – 1

- (i) opredelitev največje plinske infrastrukture skupnega interesa v regiji;
- (ii) izračun formule N – 1 na regionalni ravni;
- (iii) opis vrednosti, ki so bile uporabljene za vse elemente formule N – 1, vključno z vmesnimi vrednostmi, ki so bile uporabljene pri izračunu (npr. za EP_m navedite zmogljivost vseh vstopnih točk, ki so bile upoštevane v okviru tega parametra);
- (iv) navedite metodologije in morebitne uporabljene predpostavke za izračun parametrov v formuli N – 1 (npr. D_{max}) (podrobna pojasnila navedite v prilogah).

3.2 Nacionalna raven

(a) Formula N – 1

- (i) opredelitev največje posamezne infrastrukture;
- (ii) izračun formule N – 1 na nacionalni ravni;
- (iii) opis vrednosti, ki so bile uporabljene za vse elemente formule N – 1, vključno z vmesnimi vrednostmi, ki so bile uporabljene pri izračunu (npr. za EP_m navedite zmogljivost vseh vstopnih točk, ki so bile upoštevane v okviru tega parametra);
- (iv) navedite morebitne uporabljene metodologije za izračun parametrov v formuli N – 1 (npr. D_{max}) (podrobna pojasnila navedite v prilogah);

- (v) če se tako odloči država članica, izračun formule $N - 1$ z uporabo ukrepov na strani povpraševanja:
- izračun formule $N - 1$ v skladu s točko 2 Priloge II,
 - opis vrednosti, ki so bile uporabljene za vse elemente formule $N - 1$, vključno z vmesnimi vrednostmi, ki so bile uporabljene pri izračunu (če se razlikujejo od vrednosti, opisanih v točki 3(a)(iii) te priloge),
 - navedite morebitne uporabljene metodologije za izračun parametrov v formuli $N - 1$ (npr. D_{\max}) (podrobna pojasnila navedite v prilogah),
 - pojasnite tržne ukrepe na strani povpraševanja, ki so bili ali bodo sprejeti za nadomestitev motenj v oskrbi s plinom, in njihov pričakovani učinek (D_{eff});
- (vi) če je tako dogovorjeno s pristojnimi organi zadevne rizične skupine/skupin ali z neposredno povezanimi državami članicami, skupni izračun/i formule $N - 1$:
- izračun formule $N - 1$ v skladu s točko 5 Priloge II,
 - opis vrednosti, ki so bile uporabljene za vse elemente formule $N - 1$, vključno z vmesnimi vrednostmi, ki so bile uporabljene pri njihovem izračunu (če se razlikujejo od vrednosti, opisanih v točki 3(a)(iii) te priloge),
 - navedite metodologije in morebitne uporabljene predpostavke za izračun parametrov v formuli $N - 1$ (npr. D_{\max}) (podrobna pojasnila navedite v prilogah),
 - pojasnite dogovorjeno ureditev za zagotavljanje skladnosti s formulo $N - 1$;

(b) Dvosmerna zmogljivost

- (i) navedite povezovalne točke, opremljene z dvosmerno zmogljivostjo, in največjo zmogljivost dvosmernih tokov;
- (ii) navedite ureditev za uporabo zmogljivosti povratnega toka (npr. prekinljiva zmogljivost);
- (iii) navedite povezovalne točke, za katere je bilo odobreno izvzetje v skladu s členom 5(4), trajanje izvzetja in razloge, zaradi katerih je bilo odobreno.

4. **Skladnost s standardom oskrbe (člen 6)**

Opišite ukrepe, ki so bili sprejeti za zagotavljanje skladnosti s standardom oskrbe ter z morebitnim višjim standardom oskrbe ali dodatno obveznostjo, ki je bila naložena zaradi zanesljivosti oskrbe s plinom:

- (a) uporabljena opredelitev zaščitenih odjemalcev, vključno z zajetimi kategorijami odjemalcev in njihovo letno porabo plina (za vsako kategorijo, neto vrednost in odstotek končne letne nacionalne porabe plina);
- (b) količine plina, potrebne za skladnost s standardom oskrbe, v skladu s scenariji iz prvega pododstavka člena 6(1);
- (c) zmogljivost, potrebna za skladnost s standardom oskrbe, v skladu s scenariji iz prvega pododstavka člena 6(1);
- (d) ukrep/ukrepi, sprejeti za zagotavljanje skladnosti s standardom oskrbe:
 - (i) opis ukrepa/ukrepov;
 - (ii) naslovniki;
 - (iii) kadar obstaja, opišite predhodni sistem spremljanja za skladnost s standardom oskrbe;
 - (iv) režim sankcij, če se uporablja;
 - (v) za vsak ukrep opišite:
 - gospodarski učinek, uspešnost in učinkovitost ukrepa,

- učinek ukrepa na okolje,
 - učinek ukrepa na odjemalce;
- (vi) kadar se uporabljajo netržni ukrepi (za vsak ukrep):
- utemeljite, zakaj je ukrep potreben (tj. zakaj zanesljivosti oskrbe ni mogoče doseči samo s tržnimi ukrepi),
 - utemeljite, zakaj je ukrep sorazmeren (tj. zakaj je netržni ukrep najmanj omejevalno sredstvo za doseg predvidenega učinka),
 - navedite analizo učinka takega ukrepa:
 - (1) na zanesljivost oskrbe druge države članice;
 - (2) na nacionalni trg;
 - (3) na notranji trg;
- (vii) kadar so bili ukrepi uvedeni 1. novembra 2017 ali pozneje, navedite kratek povzetek ocene učinka ali povezavo na objavo ocene učinka ukrepa/ukrepov, izvedenih v skladu s členom 9(4);
- (e) če je primerno, opišite morebitni višji standard oskrbe ali dodatno obveznost, ki je bila naložena zaradi zanesljivosti oskrbe s plinom:
- (i) opis ukrepa/ukrepov;
 - (ii) mehanizem za znižanje na običajne vrednosti v duhu solidarnosti in v skladu s členom 13;
 - (iii) če je primerno, opišite vsak novi višji standard oskrbe ali dodatno obveznost, ki je bila naložena zaradi zanesljivosti oskrbe s plinom na dan 1. novembra 2017 ali pozneje;
 - (iv) naslovniki;
 - (v) prizadete količine plina in zmogljivosti;
 - (vi) navedite, kako je ta ukrep skladen s pogoji iz člena 6(2);

5. Preventivni ukrepi

Opišite veljavne preventivne ukrepe ali preventivne ukrepe, ki jih je treba sprejeti:

- (a) Za vsako ugotovljeno tveganje opišite vsak sprejeti preventivni ukrep v skladu z oceno tveganja, vključno z opisom:
- (i) nacionalne ali regionalne razsežnosti ukrepov;
 - (ii) njihovega gospodarskega učinka, uspešnosti in učinkovitosti;
 - (iii) njihovega učinka na odjemalce.

Kadar je primerno, vključite:

- ukrepe za okrepitev medsebojnih povezav med sosednjimi državami članicami,
 - ukrepe za razpršenost poti plina in virov oskrbe,
 - ukrepe za zaščito ključne infrastrukture, pomembne za zanesljivost oskrbe v zvezi z nadzorom s strani subjektov v tretji državi (kadar je pomembno, tudi splošne ali sektorske zakone o pregledu naložb, posebne pravice za določene delničarje itd.).
- (b) Opišite druge ukrepe, ki so bili sprejeti iz drugih razlogov (ne zaradi ocene tveganja), vendar pozitivno vplivajo na zanesljivost rizične skupine/skupin države članice.

- (c) Kadar se uporabljajo netržni ukrepi (za vsak ukrep):
- (i) utemeljite, zakaj je ukrep potreben (tj. zakaj zanesljivosti oskrbe ni mogoče doseči samo s tržnimi ukrepi);
 - (ii) utemeljite, zakaj je ukrep sorazmeren (tj. zakaj je netržni ukrep najmanj omejevalno sredstvo za doseg predvidenega učinka);
 - (iii) navedite analizo učinka takega ukrepa:
 - utemeljite, zakaj je ukrep potreben (tj. zakaj zanesljivosti oskrbe ni mogoče doseči samo s tržnimi ukrepi),
 - utemeljite, zakaj je ukrep sorazmeren (tj. zakaj je netržni ukrep najmanj omejevalno sredstvo za doseg predvidenega učinka),
 - navedite analizo učinka takega ukrepa:
 - (1) na zanesljivost oskrbe druge države članice;
 - (2) na nacionalni trg;
 - (3) na notranji trg;
 - (4) pojasnite, v kolikšnem obsegu so bili za doseg zanesljivosti oskrbe preučeni ukrepi za povečanje učinkovitosti, tudi na strani povpraševanja;
 - (5) pojasnite, v kolikšnem obsegu so bili za doseg zanesljivosti oskrbe preučeni obnovljivi viri energije.

6. **Drugi ukrepi in obveznosti (npr. varno obratovanje sistema)**

Opišite druge ukrepe in obveznosti, naložene podjetjem plinskega gospodarstva in drugim ustreznim organom, ki bi lahko vplivali na zanesljivost oskrbe s plinom, kot so obveznosti glede varnega obratovanja sistema, tudi glede tega, koga bi ta obveznost prizadela, ter količine plina, za katere veljajo. Natančno pojasnite, kdaj in kako bi se ti ukrepi uporabljali.

7. **Infrastrukturni projekti**

- (a) Opišite prihodnje infrastrukturne projekte, vključno s projekti skupnega interesa v zadevnih rizičnih skupinah, vključno s predvidenim rokom za njihovo izvedbo, zmogljivostmi in predvidenim vplivom na zanesljivost oskrbe s plinom v rizični skupini.
- (b) Navedite, kako je pri infrastrukturnih projektih upoštevan desetletni načrt za razvoj omrežja po vsej Uniji, ki ga je izdelal ENTSO-G v skladu s členom 8(10) Uredbe (ES) št. 715/2009.

8. **Obveznosti javne službe, povezane z zanesljivostjo oskrbe**

Navedite obstoječe obveznosti javne službe, povezane z zanesljivostjo oskrbe, in jih na kratko opišite (podrobnejše informacije navedite v prilogah). Jasno razložite, kdo mora izpolnjevati te obveznosti in kako. Če je primerno, opišite, kako in kdaj bi te obveznosti javne službe začele veljati.

9. **Posvetovanje z deležniki**

V skladu s členom 8(2) te uredbe opišite mehanizem opravljenih posvetovanj in njihove rezultate za oblikovanje tega načrta in načrta za izredne razmere, ki so potekala s:

- (a) podjetji plinskega gospodarstva;
- (b) zadevnimi organizacijami, ki predstavljajo interese gospodinjev;
- (c) zadevnimi organizacijami, ki predstavljajo interese industrijskih odjemalcev plina, vključno s proizvajalci električne energije;
- (d) nacionalnim regulativnim organom.

10. Regionalna razsežnost

Navedite vse nacionalne okoliščine in ukrepe, pomembne za zanesljivost oskrbe, ki niso zajeti v prejšnjih oddelkih načrta.

Navedite, na kakšen način so bile upoštevane morebitne pripombe, prejete po posvetovanju v skladu s členom 8(2).

11.1 Izračun formule N – 1 na ravni rizične skupine, če so se tako dogovorili pristojni organi rizične skupine

Formula N – 1

- (a) opredelitev največje posamezne plinske infrastrukture skupnega interesa v rizični skupini;
- (b) izračun formule N – 1 na ravni rizične skupine;
- (c) opis vrednosti, ki so bile uporabljene za vse elemente formule N – 1, vključno z vmesnimi vrednostmi, ki so bile uporabljene pri izračunu (npr. za EP_m navedite zmogljivost vseh vstopnih točk, ki so bile upoštevane v okviru tega parametra);
- (d) navedite metodologije in morebitne uporabljene predpostavke za izračun parametrov v formuli N – 1 (npr. D_{max}) (podrobna pojasnila navedite v prilogah).

11.2 Mehanizmi za sodelovanje

Opišite mehanizme, ki se uporabljajo za sodelovanje med državami članicami v zadevni rizični skupini, vključno z pripravo čezmejnih ukrepov za izvajanje tega načrta preventivnih ukrepov in načrta za izredne razmere.

Opišite mehanizme, vzpostavljene za sodelovanje z drugimi državami članicami pri oblikovanju in sprejetju določb, potrebnih za uporabo člena 13.

11.3 Preventivni ukrepi

Opišite veljavne preventivne ukrepe ali preventivne ukrepe, ki jih je treba sprejeti v rizični skupini ali na podlagi regionalnih sporazumov:

- (a) Za vsako ugotovljeno tveganje opišite vsak sprejeti preventivni ukrep v skladu z oceno tveganja, vključno z opisom:
 - (i) njihovega učinka na države članice rizične skupine;
 - (ii) njihovega gospodarskega učinka, uspešnosti in učinkovitosti;
 - (iii) njihovega učinka na okolje;
 - (iv) njihovega učinka na odjemalce.

Kadar je primerno, opišite tudi:

- ukrepe za okrepitev medsebojnih povezav med sosednjimi državami članicami,
- ukrepe za razpršenost poti plina in virov oskrbe,
- ukrepe za zaščito ključne infrastrukture, pomembne za zanesljivost oskrbe v zvezi z nadzorom s strani subjektov v tretji državi (kjer je pomembno, tudi splošne ali sektorske zakone o pregledu naložb, posebne pravice za določene delničarje itd.).

- (b) Opišite druge ukrepe, ki so bili sprejeti iz drugih razlogov (ne zaradi ocene tveganja), vendar pozitivno vplivajo na zanesljivost oskrbe rizične skupine.
- (c) Kadar se uporabljajo netržni ukrepi (za vsak ukrep):
 - (i) utemeljite, zakaj je ukrep potreben (tj. zakaj zanesljivosti oskrbe ni mogoče doseči samo s tržnimi ukrepi);

- (ii) utemeljite, zakaj je ukrep sorazmeren (tj. zakaj je netržni ukrep najmanj omejevalno sredstvo za doseg predvidenega učinka);
- (iii) navedite analizo učinka takega ukrepa:
- utemeljite, zakaj je ukrep potreben (tj. zakaj zanesljivosti oskrbe ni mogoče doseči samo s tržnimi ukrepi),
 - utemeljite, zakaj je ukrep sorazmeren (tj. zakaj je netržni ukrep najmanj omejevalno sredstvo za doseg predvidenega učinka),
 - navedite analizo učinka takega ukrepa:
 - (1) na zanesljivost oskrbe druge države članice;
 - (2) na nacionalni trg;
 - (3) na notranji trg.
- (d) Pojasnite, v kolikšnem obsegu so bili za doseg zanesljivosti oskrbe preučeni ukrepi za povečanje učinkovitosti, tudi na strani povpraševanja.
- (e) Pojasnite, v kolikšnem obsegu so bili za doseg zanesljivosti oskrbe preučeni obnovljivi viri energije.
-

PRILOGA VII

Predloga za načrt za izredne razmere*Splošne informacije*

Ime pristojnega organa, ki je odgovoren za pripravo tega načrta ⁽¹⁾

1. Opredelitev stopnje krize

- (a) Navedite organ, ki je odgovoren za razglasitev vsake stopnje krize, in za vsak primer posebej postopke, po katerih se je treba pri takih razglasitvah ravnati.
- (b) Kadar obstajajo, navedite tudi kazalnike ali parametre, ob upoštevanju katerih se ugotovi, ali bi dogodek lahko povzročil znatno poslabšanje stanja oskrbe s plinom, in se sprejme odločitev o razglasitvi določene stopnje krize.

2. Ukrepi, ki se sprejmejo za vsako stopnjo krize ⁽²⁾**2.1 Zgodnje opozarjanje**

Opišite ukrepe, ki se izvedejo na tej stopnji, in za vsak ukrep:

- (i) na kratko opišite ukrep in glavne akterje, ki sodelujejo pri njem;
- (ii) če je primerno, opišite postopek za ravnanje;
- (iii) navedite, koliko naj bi ukrep prispeval k obvladovanju vplivov dogodka ali k vnaprejšnji pripravi nanj;
- (iv) opišite pretoke informacij med udeleženi akterji.

2.2 Stopnja pripravljenosti

(a) Opišite ukrepe, ki se izvedejo na tej stopnji, in za vsak ukrep:

- (i) na kratko opišite ukrep in glavne akterje, ki sodelujejo pri njem;
- (ii) če je primerno, opišite postopek za ravnanje;
- (iii) navedite, koliko naj bi ukrep prispeval k obvladovanju stanja na stopnji pripravljenosti;
- (iv) opišite pretoke informacij med udeleženi akterji.

(b) Opišite obveznosti poročanja za podjetja plinskega gospodarstva na stopnji pripravljenosti.

2.3 Stopnja izrednih razmer

(a) Sestavite seznam predhodno določenih ukrepov na strani ponudbe in povpraševanja za zagotovitev plina v primeru izrednih razmer, vključno s trgovskimi sporazumi med stranmi, udeleženi v takih ukrepih, in po potrebi mehanizme nadomestil za podjetja plinskega gospodarstva.

(b) Opišite tržne ukrepe, ki se izvedejo na tej stopnji, in za vsak ukrep:

- (i) na kratko opišite ukrep in glavne akterje, ki sodelujejo pri njem;
- (ii) opišite postopek za ravnanje;

⁽¹⁾ Kadar je kakšen pristojni organ to nalogo prenesel na drug organ, prosimo, navedite imena organov, ki so odgovorni za pripravo tega načrta.

⁽²⁾ Vključite regionalne in nacionalne ukrepe.

(iii) navedite, koliko naj bi ukrep prispeval k ublažitvi stanja na stopnji izrednih razmer;

(iv) opišite pretoke informacij med udeleženiimi akterji.

(c) Opišite netržne ukrepe, ki so načrtovani ali ki se izvedejo na stopnji izrednih razmer, in za vsak ukrep:

(i) na kratko opišite ukrep in glavne akterje, ki sodelujejo pri njem;

(ii) podajte oceno potrebnosti takega ukrepa za obvladovanje krize, vključno s stopnjo uporabe tega ukrepa;

(iii) podrobno opišite postopke za izvedbo ukrepa (npr. kaj bi sprožilo uvedbo tega ukrepa, kdo bi sprejel odločitev);

(iv) navedite, koliko naj bi ukrep prispeval k ublažitvi stanja na stopnji izrednih razmer kot dopnilo tržnim ukrepom;

(v) ocenite druge učinke ukrepa;

(vi) utemeljite skladnost ukrepa s pogoji iz člena 11(6);

(vii) opišite pretoke informacij med udeleženiimi akterji.

(d) Opišite obveznosti poročanja za podjetja plinskega gospodarstva.

3. Posebni ukrepi za električno energijo in daljinsko ogrevanje

(a) Daljinsko ogrevanje

(i) na kratko navedite verjetni učinek motenj v oskrbi s plinom v sektorju daljinskega ogrevanja.

(ii) navedite ukrepe in dejavnosti za ublažitev potencialnega vpliva motenj v oskrbi s plinom na daljinsko ogrevanje. V nasprotnem primeru navedite, zakaj sprejetje določenih ukrepov ni primerno.

(b) Oskrba z električno energijo, pridobljeno iz plina

(i) na kratko navedite verjetni vpliv motenj v oskrbi s plinom v sektorju električne energije.

(ii) navedite ukrepe in dejavnosti za ublažitev potencialnega vpliva motenj v oskrbi s plinom na sektor električne energije. V nasprotnem primeru navedite, zakaj sprejetje določenih ukrepov ni primerno.

(iii) navedite mehanizme/obstoječe določbe za zagotovitev primerne usklajevanja, vključno z izmenjavo informacij, med glavnimi akterji v sektorjih plina in električne energije, zlasti operaterji prenosnih sistemov na različnih stopnjah krize.

4. Krizni upravitelj ali skupina

Navedite, kdo je krizni upravljaec, in opredelite njegovo vlogo.

5. Vloge in odgovornosti različnih akterjev

(a) Za vsako stopnjo krize opredelite vloge in odgovornosti, vključno s sodelovanjem s pristojnimi organi in po potrebi z nacionalnim regulativnim organom:

(i) podjetij plinskega gospodarstva;

(ii) industrijskih odjemalcev;

(iii) ustreznih proizvajalcev električne energije.

(b) Za vsako stopnjo krize opredelite vloge in odgovornosti pristojnih organov in organov, na katere so bile prenesene naloge.

6. **Ukrepi v zvezi z neupravičeno porabo s strani nezaščitenih odjemalcev**

Opišite sprejete ukrepe za preprečevanje – kolikor je to mogoče in brez ogrožanja varnega in zanesljivega delovanja plinskega sistema ali ustvarjanja nevarnih razmer – porabe s strani nezaščitenih odjemalcev plina, namenjenega zaščitenim odjemalcem v izrednih razmerah. Navedite značaj ukrepa (upravni, tehnični), glavne akterje in postopke, ki jih je treba upoštevati.

7. **Testi odziva na izredne razmere**

- (a) Navedite časovni načrt simulacij odziva na izredne razmere v realnem času.
- (b) Navedite sodelujoče akterje, postopke in konkretne scenarije z visokim in srednjim učinkom, za katere se izvede simulacija.

Pri posodobitvah načrta za izredne razmere: na kratko opišite teste, izvedene po predstavitvi zadnjega načrta za izredne razmere, in glavne rezultate. Navedite, kateri ukrepi so bili sprejeti zaradi rezultatov teh testov.

8. **Regionalna razsežnost**

8.1 Ukrepi, ki se sprejmejo za vsako stopnjo krize:

8.1.1 Zgodnje opozarjanje

Opišite ukrepe, ki se izvedejo na tej stopnji, in za vsak ukrep:

- (i) na kratko opišite ukrep in glavne akterje, ki sodelujejo pri njem;
- (ii) če je primerno, opišite postopek za ravnanje;
- (iii) navedite, koliko naj bi ukrep prispeval k obvladovanju vplivov dogodka ali k vnaprejšnji pripravi nanj;
- (iv) opišite pretoke informacij med udeleženi akterji.

8.1.2 Stopnja pripravljenosti

(a) Opišite ukrepe, ki se izvedejo na tej stopnji, in za vsak ukrep:

- (i) na kratko opišite ukrep in glavne akterje, ki sodelujejo pri njem;
- (ii) če je primerno, opišite postopek za ravnanje;
- (iii) navedite, koliko naj bi ukrep prispeval k obvladovanju vplivov dogodka ali k vnaprejšnji pripravi nanj;
- (iv) opišite pretoke informacij med udeleženi akterji.

(b) Opišite obveznosti poročanja za podjetja plinskega gospodarstva na stopnji pripravljenosti.

8.1.3 Stopnja izrednih razmer

(a) Sestavite seznam predhodno določenih ukrepov na strani ponudbe in povpraševanja za zagotovitev plina v primeru izrednih razmer, vključno s trgovskimi sporazumi med stranmi, udeleženi v takih ukrepih, in po potrebi mehanizme nadomestil za podjetja plinskega gospodarstva.

(b) Opišite tržne ukrepe, ki se izvedejo na tej stopnji, in za vsak ukrep:

- (i) na kratko opišite ukrepe in glavne akterje, ki sodelujejo pri njih;
- (ii) opišite postopek za ravnanje;
- (iii) navedite, koliko naj bi ukrep prispeval k ublažitvi stanja na stopnji izrednih razmer;
- (iv) opišite pretoke informacij med udeleženi akterji.

- (c) Opišite netržne ukrepe, ki so načrtovani ali ki se izvedejo na stopnji izrednih razmer, in za vsak ukrep:
- (i) na kratko opišite ukrepe in glavne akterje, ki sodelujejo pri njih;
 - (ii) podajte oceno potrebnosti takega ukrepa za obvladovanje krize, vključno s stopnjo uporabe tega ukrepa;
 - (iii) podrobno opišite postopke za izvedbo ukrepa (npr. kaj bi sprožilo uvedbo ukrepa, kdo bi sprejel odločitev);
 - (iv) navedite, koliko naj bi ukrep prispeval k ublažitvi stanja na stopnji izrednih razmer kot dopnilno tržnim ukrepom;
 - (v) ocenite druge učinke ukrepa;
 - (vi) utemeljite skladnost ukrepa s pogoji iz člena 11(6);
 - (vii) opišite pretoke informacij med udeleženi akterji.
- (d) Opišite obveznosti poročanja za podjetja plinskega gospodarstva.

8.2 Mehanizmi sodelovanja

- (a) Opišite mehanizme, vzpostavljene za sodelovanje v vsaki rizični skupini in zagotavljanje ustreznega usklajevanja za vsako stopnjo krize. Opišite postopke sprejemanja odločitev za primeren odziv na regionalni ravni za vsako stopnjo krize, če obstajajo in še niso bili opisani v točki 2.
- (b) Opišite vzpostavljene mehanizme za sodelovanje z drugimi državami članicami zunaj rizične skupine in usklajevanje dejavnosti za vsako stopnjo krize.

8.3 Solidarnost med državami članicami

- (a) Opišite dogovorjeno ureditev med neposredno povezanimi državami članicami, s katero se zagotavlja uporaba načela solidarnosti iz člena 13.
 - (b) Po potrebi opišite dogovorjeno ureditev med državami članicami, povezanimi prek tretje države, s katero se zagotavlja uporaba načela solidarnosti iz člena 13.
-

PRILOGA VIII

Seznam netržnih ukrepov za zanesljivost oskrbe s plinom

Pri razvoju načrta preventivnih ukrepov in načrta za izredne razmere pristojni organ preuči prispevek naslednjega okvirnega in nepopolnega seznama ukrepov samo v primeru izrednih razmer:

(a) ukrepi na strani ponudbe:

- uporaba strateških zalog plina,
- predpisana uporaba zalog alternativnih goriv (npr. v skladu z Direktivo Sveta 2009/119/ES ⁽¹⁾),
- predpisana uporaba električne energije, pridobljene iz virov, ki niso plinski,
- predpisano povečanje proizvodnje plina,
- predpisano praznjenje skladišča;

(b) ukrepi na strani povpraševanja:

- različne stopnje za obvezno zmanjšanje povpraševanja, vključno s:
- predpisano menjavo goriva,
- predpisano uporabo prekinljivih pogodb, kadar se ne uporabljajo v celoti v okviru tržnih ukrepov,
- predpisanim zmanjšanjem stalne obremenitve.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2009/119/ES z dne 14. septembra 2009 o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov (UL L 265, 9.10.2009, str. 9).

PRILOGA IX

Korelacijska tabela

Uredba (EU) št. 994/2010	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 2
Člen 3	Člen 3
Člen 6	Člen 5
Člen 8	Člen 6
Člen 9	Člen 7
Člen 4	Člen 8
Člen 5	Člen 9
Člen 10	Člen 10
Člen 10	Člen 11
Člen 11	Člen 12
—	Člen 13
Člen 13	Člen 14
Člen 12	Člen 4
—	Člen 15
—	Člen 16
Člen 14	Člen 17
—	Člen 18
—	Člen 19
Člen 16	Člen 20
Člen 15	Člen 21
Člen 17	Člen 22
Priloga I	Priloga II
Člen 7	Priloga III
Priloga IV	Priloga I
—	Priloga IV
—	Priloga V
—	Priloga VI
—	Priloga VII
Priloga II	—
Priloga III	Priloga VIII
—	Priloga IX